

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب پهريون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ٲارن لاءِ ’ڊرس لطيف‘ جو سلسلو

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب پهريون)

سهيڙيندڙ

ڊاڪٽر فهميده حسين

صلاڪار

تاج جويو ۽ سيد شيرشاهه

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

2016ع

ٲاران ايم ايڇ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.

Digitized by M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جو ڪتاب نمبر 246

سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

اسان جو شاھ لطيف (ڪتاب پهريون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سهيڙيندڙ:

تاج جويو ۽ سيد شير شاھ

صلاحڪار:

پهريون: 2012ع، ٻيو: 2014ع، ٽيون: 2016ع

چاپو:

2000

تعداد:

30/= روپيا

قيمت:

Catalogue Reference

Hussain Fahmida, Dr.

Asan Jo Shah Latif

Children's Literature

Sindhi Language

Sindhi Language Authority

ISBN 978-969-625-071-5

ASAN JO SHAH LATIF

Compiled by:	Dr. Fahmida Hussain
Edition:	1 st 2012, 2 nd 2014, 3 rd 2016
Quantity:	2000
Price:	Rs. 30 /=
Composed by:	Hussain Ahmed & Asadullah Bhutto.
Title:	Asadullah Bhutto
Published by:	Sarfraz Rajar Chairman, Sindhi Language Authority National Highway, Hyderabad, Sindh, 71000, Pakistan.
Tel:	022-9240050-53
Fax:	022-9240051
E-mail:	contact@sindhila.edu.pk
Website:	www.sindhila.org
Printed by:	M/s Ali Hussain & Printing Services, Hyderabad.

هيءَ ڪتاب، سرفراز راجڙ، چيئرمئن سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، ميسرز علي حسين پرنٽنگ سروسز حيدرآباد مان
چپرائي، اداري جي آفيس، نيشنل هاءِ وي، حيدرآباد، سنڌ مان پڌرو ڪيو.

هن ڪتاب بابت

هن ڪتاب ۾ اسان جي سنڌ جي تمام وڏي شاعر شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ڪلام مان ”سرڏهر“، ”سريمن ڪلياڻ“، ”سر بروو سنڌي“ ۽ ”سر سارنگ“ نالي سُرَن مان بنيادي اخلاقي قدرن جي حوالي سان بيتن جي چونڊ ڪئي وئي آهي. جن ۾ انسانن ۾ پيار ۽ ٻڌيءَ، سچي دوستيءَ جي سڃاڻپ ۽ هڪ ٻئي سان سُني هلت جي سکيا ڏني وئي آهي. اُن کان سواءِ پنهنجي پياري وطن جي سک، سلامتيءَ ۽ خوشحاليءَ جي دعا سان گڏ سڄي جهان جي ماڻهن جي شاد ۽ آباد رهڻ جي دعا پڻ شامل آهي، جنهن سان شاگردن ۾ پنهنجن ديس وارن سان گڏ سموري دنيا جي انسانن سان محبت جو جذبو اجاگر ٿيندو.

ناشرپاران

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، اسڪولي ٻارن ۾ سنڌ جي سڌا حيات شاعر شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي فڪر ۽ پيغام کي پهچائڻ لاءِ 'اسان جو شاهه لطيف' جي عنوان سان پنج ڪتابڙا پهريون ڀيرو سال 2012ع ۾ شايع ڪرايا هئا. ابتدائي طور هن ڪم جو خيال سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي بورڊ آف گورنرس جي معزز ميمبر ڊاڪٽر سليمان شيخ ڏنو هو ان ڪري پهرئين ۽ ٻئي ڇاپي جون ڪيتريون ئي ڪاپيون سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ هلندڙ 'روشن تارا' اسڪولن لاءِ خريد ڪيون ويون.

اسان کي خوشي ٿي آهي جو شهدادپور ضلعي سانگهڙ جي هڪ خانگي اسڪول به پنهنجي اسڪول ۾ 'درس لطيف' جو هيءُ سلسلو پڙهائڻ شروع ڪيو آهي ۽ اٿارٽيءَ جو هيءُ سلسلو 'اسان جو شاهه لطيف' پنهنجي ڪورس تي رکيو آهي. هن ڪتاب جو هي ٽيون ڇاپو پڻ ان اسڪول جي گهرج کي آڏور کڻي شايع ڪرايو پيو وڃي. اسان جي ڪوشش آهي ته سنڌ جي سرڪاري توڙي خانگي اسڪولن کي پڻ ان ڳالهه تي راضي ڪريون ته اهي پنهنجي نصاب ۾ 'درس لطيف' جو هي سلسلو پڙهائڻ شروع ڪن.

مون کي اميد آهي ته هن سلسلي ۾ اسان کي سٺي موت ملندي ۽ اٿارٽيءَ پاران ورتل هي ننڍڙي ڪوشش شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي آفاقي پيغام ۽ فڪر کي ٻارڙن ۾ روشناس ڪرائڻ سان گڏ انهن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي وڌ ۾ وڌ استعمال جو سبب پڻ بڻبي.

سرفراز راجڙ

15 اپريل، 2016ع

چيئرمئن

حيدرآباد، سنڌ

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي

پنهجي پاران

سڄي دنيا ۾ اهو دستور آهي ته اتان جا تعليمي ماهر ۽ علمي ادارا پنهنجن ڏاهن، عالمن، اديبن، شاعرن ۽ سندن دڪر جي باري ۾ پنهنجي نئين نسل کي ڄاڻ ۽ آگاهي ڏيڻ لاءِ انهن جي زندگين توڙي تخليقن بابت ٻاراڻا ايڊيشن ڪيندا آهن ۽ اهي نه صرف اسڪولن ۾ وڏو مددگار مطالعي (supplementary reading) لاءِ پڙهائڻ ضروري سمجهيا ويندا آهن، پر ٻارن جا مائٽ گهر ۾ انهن جي اڀياس کي همٿائيندا آهن ۽ کين ڪنهن ڪاميابيءَ يا سالگره وغيره جهڙن موقعن تي سوکڙيءَ طور به ڏيندا آهن. انگريزي ٻوليءَ جي وڏي شاعر ۽ ڊرامانگار وليم شيڪسپيئر جي مشهور ڊرامن جا مختصر ٻاراڻا ايڊيشن هجن يا اردوءَ جي شاعر علامه اقبال بابت 'اسان جو اقبال' نالي سيريز جا ڪتاب. اهي ٻارن ۾ انهن شاعرن بابت وڏي ساڃاهه پيدا ڪن ٿا.

سال 2012ع ۾ هن ڪتاب جي پهرئين ڇاپي کان اڳ محترم ڊاڪٽر سليمان شيخ صاحب ٻڌايو هو ته سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ سنڌ جي مختلف شهرن ۾ هلندڙ 25 'روشن تارا' اسڪولن ۾ چوٿين کان اٺين ڪلاس تائين 'شاهه لطيف' پڙهايو ويندو آهي، ان لاءِ هن ڪجهه ڪتاب به تيار ڪرايا هئا، جيڪي انهن اسڪولن ۾ نصابي ڪتابن طور پڙهايا ويندا هئا. بعد ۾ اها خوشخبري به ٻڌائي هئائون ته سنڌ حڪومت به اصولي طور اها ڳالهه قبول ڪئي آهي ۽ جلد ئي ان ڏس ۾ ڪوفيصلو ٿيڻ وارو آهي. جنهن موجب اسڪولن ۾ "درس لطيف" جو آغاز ڪيو ويندو.

انهيءَ حوالي سان ان وقت اسان بهتر سمجهيو ته سنڌي لئنگئيج اٿارٽي به سنڌي ٻوليءَ جي معمار ۽ محسن شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ڪرڻ جي مقصد سان "درس لطيف" ڏيڻ لاءِ ننڍڙا ڪتابڙا ڇپرائي، پنهنجو ڪردار ادا ڪري ان ڏس ۾ پنج ڪتابڙا تيار ڪيا ويا، جن ۾ ٻارن جي عمرين کي ذهن ۾ رکي تمام سؤلا ۽ سبق آموز بيت درجيوار ڏنا ويا. هر هڪ بيت ۾ موجود ڏکين لفظن جون معنائون ۽ بيت جي سمجهاڻي ڏني، ٻارن ۾ ڪنهن نه ڪنهن اخلاقي ڳڻ پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وئي. ان ڪم ۾ منهنجا مددگار محترم پروفيسر سيد شير شاهه ۽ محترم پروفيسر تاج جويو هئا، جن هنن ڪتابن کي نظر مان ڪڍيو ۽ تمام سهڻيون صلاحون ڏنيون. هن وقت هن ڪتاب جو ٽيون ڇاپو شايع ٿي رهيو آهي. مون کي اميد آهي ته هنن ڪتابڙن ذريعي سنڌ جي ٻارن ۾ اسان جي پياري ٻوليءَ جي عظيم شاعر شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ٿيڻ سان گڏ ساڻس انسيت پڻ پيدا ٿيندي.

ڊاڪٽر فهميده حسين

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي زندگيءَ جو مختصر احوال

شاه عبداللطيف ڀٽائي سنڌ جو عظيم قومي شاعر آهي. سندس والد جو نالو سيد حبيب شاه هو. سندس تڙ ڏاڏو شاه عبدالڪريم بلڙيءَ وارو پڻ سنڌ جي ناليوارن شاعرن مان هڪ ٿي گذريو آهي.

شاه عبداللطيف سن 1689ع ۾ ڄائو هو. جيئن ته آخري عمر ۾ پاڻ ڀٽ شاه تي رهائش اختيار ڪئي هئائين ۽ اتي ئي وفات ڪيائين. ان ڪري کيس ”ڀٽائي“ به چيو ويندو آهي.

شاه عبداللطيف ڀٽائي ننڍڙي هوندي پنهنجي ڳوٺ ۾ آخوند نور محمد ڀٽيءَ جي مدرسي ۾ داخل ٿيو. ان کانپوءِ سندس تعليم ۽ تربيت سندس مائٽن، وڏرن ۽ بزرگن ڪئي. پاڻ ڪيترائي ڀيرا سير سفر تي پڻ ويو ۽ سنڌ ۽ ان کان ٻاهر جا ڪيترائي ماڳ مڪان ڏٺائين ۽ گهڻن ئي ماڻهن سان مليو جنهن مان پڻ تمام گهڻو علم پرايائين ۽ ڪيترن ئي لوڪ قصن ڪهاڻين بابت معلوم ٿيس. انهن سمورين ڳالهين مٿس تمام گهڻو اثر ڪيو ۽ پاڻ انهن کي پنهنجي شاعريءَ ۾ پيش ڪيائين.

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ڪلام جو ڪتاب ”شاه جو رسالو“ سڏجي ٿو جيڪو نه صرف سنڌ ۾ بلڪ سموري دنيا جي ادب ۾ اعليٰ درجو رکي ٿو. سندس ڪلام ۾ سنڌ جي لوڪ ڪهاڻين ۽ ڪردارن ذريعي اسان لاءِ ڪيترائي اعليٰ پيغام

سمجھائيل آهي. شاھ صاحب پنهنجي ڪلام ۾ زندگيءَ جي اعليٰ قدرن، پاڻ سڃاڻڻ ۽ پنهنجي خدا کي سڃاڻڻ جو پيغام ڏنو آهي. هن اسان سڀني کي بنا فرق جي سمورن انسانن سان محبت ڪرڻ جو درس به ڏنو آهي.

شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ پنهنجي شاعريءَ ۾ انسانن کي عام زندگيءَ کي سٺي نموني گذارڻ لاءِ تمام سهڻيون صلاحون ۽ سبق ڏنا آهن. اُن لاءِ هن پنهنجي ڪلام ۾ قرآن شريف، ۽ ٻين مذهبي ۽ اعليٰ اخلاق جو سبق ڏيندڙ ڪتابن ۽ زندگيءَ جي تجربن ذريعي ڪيتريون ئي سمجھاڻيون ڏنيون آهن. ان کانسواءِ سنڌ جي تاريخ ۽ جاگرافيءَ، ماڻهن جي رهڻ سھڻ جي طور طريقن، رسمن رواجن جو به نهايت سھڻ لفظن ۾ بيان ڪيو آهي.

شاھ سائينءَ جي ”رسالو“ ۾ غريب ۽ مسڪين ماڻهن، توڙي اميرن جي هلت چلت جو بيان به آهي. هن سنڌ جي عام زندگيءَ ۾ پورهيتن جي ڪيترن طبقن جو ذڪر پڻ ڪيو آهي جن ۾ واڍا، لوهار، ڪنڀار، ڌنار، ڪوري ۽ ڪاتار شامل آهن، پر هو سڀني کان وڌيڪ پيار سان پنهنجي ديس ۽ ان جي غريب ماروڙن ۽ سانگيڙن جو ذڪر ڪري ٿو ۽ انهن ذريعي سمورن انسانن سان هڪ جهڙي محبت ڪرڻ جو سبق ڏئي ٿو.

شاھ عبداللطيف ڀٽائي سن 1752ع ۾ وفات ڪئي ۽ کيس پٽ شاھ ۾ دفن ڪيو ويو. سنڌ جي حڪمران غلام شاھ ڪلهوڙي سندس هڪ عاليشان مقبرو اڏايو هو. جتي هر سال صفر مهيني جي 14 تاريخ تي سندس ساليانو عرس ملهايو ويندو آهي ۽ تن ڏينهن جو هڪ ميلو پڻ لڳندو آهي، جنهن ۾ سنڌ جي ڪنڊ ڪڙڇ مان پانڌيٽڙا اچي حاضر ٿيندا آهن. انهيءَ موقعي تي هڪ ادبي ڪانفرنس به ڪونائي ويندي آهي، جنهن ۾ عالم ۽ اديب سندس رسالي جي پيغام بابت سمجھاڻيون ڏيندا آهن ۽ روزانوارات جو راڳ جي محفل ٿيندي آهي.

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ڪلام ۾ نصيحت جا نُڪتا

اها ڳالهه ته اسين سڀ ڄاڻون ٿا ته شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جو سمورو ڪلام پنهنجي امڙ جي ٻولي سنڌيءَ ۾ ڇيل آهي. شاه سائين وڏي علم ۽ فضيلت وارو انسان هو کيس عربي، فارسي، هندي ۽ ٻين ٻولين جي چڱي ڄاڻ هئي ۽ سندس زماني ۾ فارسيءَ ۾ شاعري ڪرڻ جو رواج به هو. اُن دور ۾ جيڪو به فارسيءَ ۾ شاعري ڪندو هو ماڻهوان کي وڏو اڪابر سمجهندا هئا ۽ وقت جا بادشاهه کيس انعام اڪرام ڏيندا هئا، پر پوءِ به شاه لطيف پنهنجو ڪلام سنڌيءَ ۾ ڇو چيو انهيءَ تي ڪڏهن توهان سوچيو آهي؟

پيارا ٻارو! شاه سائينءَ پنهنجو ڪلام سنڌيءَ ۾ انهيءَ ڪري چيو جو هو پنهنجي پياري ٻوليءَ سان بيحد محبت ڪندو هو. هو هڪ وطن دوست انسان هو جنهن کي پنهنجي وطن، ان جي رهواسين ۽ انهن جي هر هڪ شيءِ سان پيار هو. هن سوچيو ته جيڪڏهن اسين سنڌي به پنهنجي ٻوليءَ بدران فارسيءَ يا ڪنهن ٻي ٻوليءَ ۾ شاعري ڪنداسين ته پوءِ اسان جي ٻولي شاهوڪار ڪيئن ٿيندي ۽ جيڪڏهن اسان ئي ان کي اهميت نه ڏينداسين ته پوءِ اها زنده ڪيئن رهندي؟ ماڻهن جي ساراهه ۽ انعامن اڪرامن جي پرواهه ڪرڻ بدران هن پنهنجي ٻوليءَ جي پرواهه ڪئي ۽ ان

جي ڀلائيءَ جو سوچيو.

شاهه سائينءَ جي سنڌيءَ ۾ شاعري ڪرڻ سان سنڌي ٻولي ايتري ته شاهوڪار ۽ سگهاري ٿي وئي، جواج اسين کيس 'سنڌي ٻوليءَ جو معمار' يا ٺاهيندڙ ۽ جوڙيندڙ سڏيون ٿا ۽ کيس تمام گهڻي عزت ۽ پيار سان ياد ڪريون ٿا. پر جن شاعرن پراڻي ٻوليءَ ۾ شاعري ڪئي، اڄ انهن کي ڪير به نٿو سڃاڻي.

شاهه سائينءَ جي پنهنجي سنڌي ٻوليءَ ۾ پنهنجي ديس ۽ ديس وارن جي سڪ ۾ ڪيل شاعريءَ مان اسان کي اها نصيحت ٿي ملي ته اسان کي به گهرجي ته اسين پنهنجي ٻوليءَ سان پيار ڪريون ۽ ان جي خدمت ڪرڻ لاءِ هروقت تيار رهون ۽ پنهنجي ديس ۽ ان ۾ رهندڙ سمورن انسانن سان سڪ ۽ محبت سان گڏجي گذاريون.

بيت: 1

وڳر ڪيو وٽن، ڀرت نه چنن پاڻ ۾،
پسو پڪيئڙن، ماڻهنن ميان گهڻو.

وڳر:	ولر، ٽولو	پڪيئڙن:	پڪين ڪي
ڀرت:	پيار، محبت	ماڻهنن:	ماڻهن کان، انسانن کان
چنن:	چني ڌار ڪن	ميٺ:	محبت، پيار
پسو:	ڏسو		

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه جي رسالي جي ”سر ڏهر“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه سائينءَ پڪين جي پاڻ ۾ گڏجي اڏامن، ڍاڻو چڱو ۽ ڍنڍ يا نديءَ ۾ گڏ گڏ ترڻ کي هڪ مثال طور پيش ڪندي چيو آهي، ته ڏسو ته اهي ڪيئن نه پاڻ ۾ انسانن کان وڌيڪ ٻڌيءَ ۽ محبت سان گڏجي رهن ٿا ۽ ڪڏهن به هڪ ٻئي کان ڌار نٿا ٿين. انسانن کي به گهرجي ته پاڻ ۾ ٻڌي ڪن ۽ پڪين وانگر ميان محبت ۽ پائيچاري سان گڏجي رهن.

• • •

بيت: 2

نمي کمي نهار تون، ڏمر ڏولائو،
تئي ساڃائو، جي اُئين انهيءَ پير تي.

نمي: نوڙي جھڪي عاجزيءَ سان ڏولائو: ڏک، تڪليف، مونجهارو
کمي: صبر سان، برداشت سان ساڃائو: ساڃاهه، سمجھه
ڏمر: ڪاوڙ، غصو، چڙ ڏاڍ اُئين: تون بي...

بيت جي سمجھائي

هيءَ بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سريمن ڪلياڻ“ مان ورتل آهي. هن بيت ۾ شاھ صاحب اسان کي سمجھايو آهي ته انسان کي ٻين ماڻهن سان نوڙت ۽ نياز سان هلت رکڻ گهرجي ۽ اجائي چڙ ۽ ڪاوڙ کان پاسو ڪرڻ گهرجي، ڇو ته انهيءَ سان تڪليف ۽ مونجهارو پيدا ٿيندو آهي. جيڪڏهن انهيءَ نصيحت تي عمل ڪبو ته مونجهارو ختم ٿيندو ۽ ڳالهه سمجھ ۾ ايندي.

...

بيت: 3

يارُ سڏائي سڀڪو، جاني، زباني،
آهي آساني، گم پئي ٿي گل پوي!

جاني: دلي دوست آساني: سولائي
زباني: زبان سان، وات سان گل: خبر

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”برو سنڌي“ نالي سُر مان ورتو ويو آهي. هن بيت ۾ شاه صاحب سمجهايو آهي ته هن دنيا ۾ توهان کي ڪيترائي دوست ملندا، جيڪي زبان سان دوستيءَ جو دم هڻندا، پر سندن دوستي سڄي آهي يا ڪوڙي، اها خبر اوسيتائين ڪانه پوندي، جيستائين توهان جو ڪو ڪم انهن ۾ پوي، ان ڪري ضروري آهي ته هر ڪنهن سان دوستي ڪرڻ بدران سوچي سمجهي سڄي ۽ صحيح ماڻهوءَ سان دوستي ڪرڻ گهرجي.

بيت: 4

سُتا اُتي جاڳ، نِنڊ نه ڪجي ايتري،
سلطاني سُهڳاڳ، نِنڊن ڪندي نه ملي.

سُتا: اي سَتل! نِنڊ ۾ سَتل، غافل ايتري: ايڏي گهڻي
جاڳ: سجاڳ ٿي سلطاني وڏو انعام وڏي سعادت،
سُهڳاڳ: اعليٰ مقصد

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ”سُر ڏهر“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ انسان کي اها نصيحت ڪئي وئي آهي ته اي غافل، سست ۽ نندون ڪندڙ انسان، نند مان اُتي سجاڳ ٿي، ڇو ته اها غفلت واري نند تنهنجي اعليٰ مقصد کي حاصل ڪرڻ واري راهه ۾ رڪاوٽ آهي. هيءُ دنيا عمل ڪرڻ جي جاءِ آهي ۽ زندگيءَ ۾ ڪو اعليٰ مرتبوءَ وڏي سعادت حاصل ڪرڻ لاءِ سجاڳ رهي ڪم ڪرڻ جي ضرورت آهي.

...

بيت: 5

سائينم! سدائين ڪرين، مٿي سنڌ سُڪار،
دوست منا دلدار، عالم سڀ آباد ڪرين!

سائينم: منهنجا سائين منهنجا الله سائين
سُڪار: خوشحالي، آبادي، سُڪ
دلدار: محبوب، دل گهريو دوست
عالم: سارو جهان سڄي دنيا
آباد: سڪيو ستابو آسودو

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سرسارنگ“ مان ورتو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه لطيف الله سائين کان دعا گهري آهي ته، اي منهنجا مولا! تون پنهنجو ڪرم ڪري اسان جي وطن سنڌ کي سدائين خوشحال، شاد ۽ آباد رک. اُن سان گڏ اي منهنجا محبوب رب! تون سموريءَ دنيا کي به سڪيو ستابو ۽ آسودو رک.

● ● ●

مشق

- سوال 1: (i) شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي والد جو نالو ڇا هو؟
(ii) سچو دوست ڪنهن کي ڇڻبو آهي؟
(iii) شاهه سائين سني هلت هلڻ لاءِ ڪهڙو ڏس ڏنو آهي؟
(iv) اسان کي پکين کان ڇا سکڻ گهرجي؟
(v) شاهه سائين سنڌ ۽ سموري دنيا کي ڪهڙي دعا ڏني آهي؟

سوال 2. هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

ضد

لفظ

ضد

لفظ

سُڪار

ميٺ

آباد

ڇنڻ

دوست

آساني

ننڊ

...

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب پهرين)

ڊاڪٽر شهيد حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ISBN 978-9-6962507-1-5

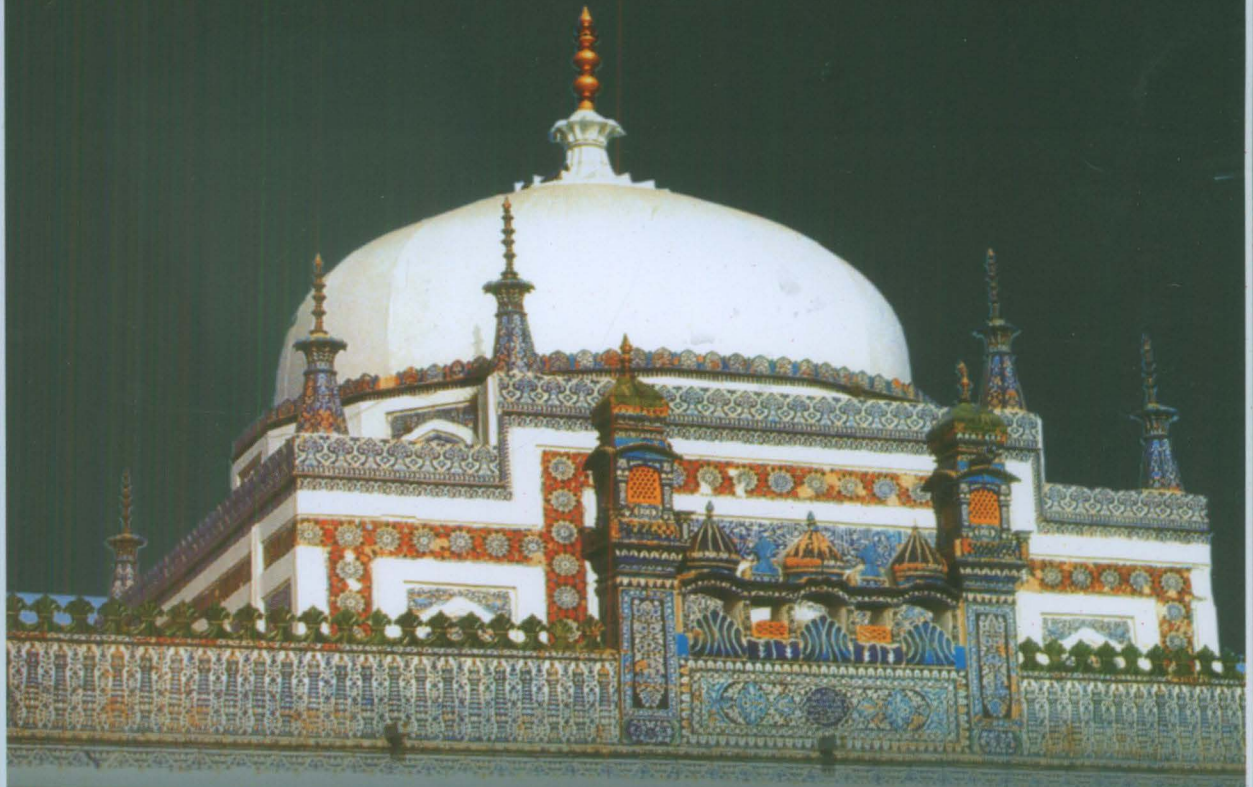
9

789696

250715

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب ٻيو)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ٲارن لاءِ ’ڊرس لطيف‘ جو سلسلو

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب ٻيو)

سهيڙيندڙ

ڊاڪٽر فهميده حسين

صلاڪار

تاج جويو ۽ سيد شيرشاه

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

2016ع

سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جو ڪتاب نمبر (247)

سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

اسان جو شاه لطيف (ڪتاب ٻيو)

ڊاڪٽر فهميد: حسين

سهڻيندڙ:

تاح جويو ۽ سيد شير شاه

صلاحڪار:

ٻهريون: 2012ع، ٻيو: 2014ع، ٽيون: 2016ع

ڇاپو:

2000

تعداد:

30/= روپيا

قيمت:

Catalogue Reference

Hussain Fahmida, Dr.
Asan Jo Shah Latif
Children's Literature
Sindhi Language
Sindhi Language Authority
ISBN 978-969-625-072-2

پاران ايم ايڇ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.

ASAN JO SHAH LATIF

Compiled by:	Dr. Fahmida Hussain
Edition:	1 st 2012, 2 nd 2014, 3 rd 2016
Quantity:	2000
Price:	Rs. 30 /=
Composed by:	Hussain Ahmed & Asadullah Bhutto.
Title:	Asadullah Bhutto
Published by:	Sarfraz Rajar Chairman, Sindhi Language Authority National Highway, Hyderabad, Sindh, 71000, Pakistan.
Tel:	022-9240050-53
Fax:	022-9240051
E-mail:	contact@sindhila.edu.pk
Website:	www.sindhila.org
Printed by:	M/s Ali Hussain & Printing Services, Hyderabad.
Digitized by	M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

هيءَ ڪتاب، سرفراز راجڙ، چيئرمئن سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، ميسرز علي حسين پرنٽنگ سروسز حيدرآباد مان

ڇپرائي، اداري جي آفيس، نيشنل هاءِ وي، حيدرآباد، سنڌ مان پڌرو ڪيو.

هن ڪتاب بابت

هن ڪتاب ۾ ”سُر ڪلياڻ“، ”سُر يمن ڪلياڻ“، ”سُر ڪاپائي“، ”سُر سريراڳ“ ۽ ”سُر مارئيءَ“ مان اهڙا بيت شامل ڪيا ويا آهن، جن ۾ شاهه سائينءَ انسان کي اعليٰ اخلاق جي هدايت ڪئي آهي ۽ حياتيءَ ۾ هر قدم سوچي سمجهي ڪڍڻ جي نصيحت ڪئي آهي. شاهه صاحب اهو به ٻڌايو آهي ته اسان کي مالي فائدو هوندي به اهڙي سنگت نه رکڻ گهرجي، جنهن سان دل کي خوشي نه ملي.

ان کانسواءِ هنن بيتن ۾ شاهه صاحب انسان کي هر ڪم ۽ هر پورهيو نيڪ نيتيءَ ۽ پيار سان ڪرڻ جو به سبق سيکاريو آهي. اهڙيءَ ريت عملي زندگيءَ ۾ محنت ڪرڻ ۽ سُستي، غفلت ۽ ڪوتاهيءَ کان پاڻ بچائي، خبرداري، سجاڳيءَ ۽ عمت سان هلڻ جو ڏس ڏنو آهي. هنن بيتن ۾ شاهه صاحب اهو به سيکاريو آهي ته بي غرض بنجي، انسانن جي خدمت ڪرڻ گهرجي، ڇو ته اُن سان دلي خوشي ۽ ذهني سُڪون حاصل ٿئي ٿو ۽ الله تعاليٰ به خوش ٿئي ٿو.

ناشر پاران

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، اسڪولي ٻارن ۾ سنڌ جي سدا حيات شاعر شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي فڪر ۽ پيغام کي پهچائڻ لاءِ 'اسان جو شاهه لطيف' جي عنوان سان پنج ڪتابڙا پهريون ڀيرو سال 2012ع ۾ شايع ڪرايا هئا. ابتدائي طور هن ڪم جو خيال سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي بورڊ آف گورنرس جي معزز ميمبر ڊاڪٽر سليمان شيخ ڏنو هو ان ڪري پهرئين ۽ ٻئي ڇاپي جون ڪيتريون ئي ڪاپيون سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ هلندڙ 'روشن تارا' اسڪولن لاءِ خريد ڪيون ويون.

اسان کي خوشي ٿي آهي جو شهدادپور ضلعي سانگهڙ جي هڪ خانگي اسڪول به پنهنجي اسڪول ۾ 'درس لطيف' جو هيءُ سلسلو پڙهائڻ شروع ڪيو آهي ۽ اٿارٽيءَ جو هيءُ سلسلو 'اسان جو شاهه لطيف' پنهنجي ڪورس تي رکيو آهي. هن ڪتاب جو هي ٽيون ڇاپو پڻ ان اسڪول جي گهرج کي آڏور کڻي شايع ڪرايو پيو وڃي. اسان جي ڪوشش آهي ته سنڌ جي سرڪاري توڙي خانگي اسڪولن کي پڻ ان ڳالهه تي راضي ڪريون ته اهي پنهنجي نصاب ۾ 'درس لطيف' جو هي سلسلو پڙهائڻ شروع ڪن.

مون کي اميد آهي ته هن سلسلي ۾ اسان کي سٺي موٽ ملندي ۽ اٿارٽيءَ پاران ورتل هي ننڍڙي ڪوشش شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي آفاقي پيغام ۽ فڪر کي ٻارڙن ۾ روشناس ڪرائڻ سان گڏ انهن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي وڌ ۾ وڌ استعمال جو سبب پڻ بڻبي.

سرفراز راڄڙ

چيئرمئن

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي

15 اپريل، 2016ع

حيدرآباد، سنڌ

پنهنجي ٻاران

سڄي دنيا ۾ اهو دستور آهي ته اتان جا تعليمي ماهر ۽ علمي ادارا پنهنجن ڏاهن، عالمن، اديبن، شاعرن ۽ سندن ڪم جي باري ۾ پنهنجي نئين نسل کي ڄاڻ ۽ آگاهي ڏيڻ لاءِ، انهن جي زندگين توڙي تخليقن بابت ٻاراڻا ايڊيشن ڪيندا آهن ۽ اهي نه صرف اسڪولن ۾ ’واڌو مددگار مطالعي‘ (supplementary reading) لاءِ پڙهائڻ ضروري سمجهيا ويندا آهن، پر ٻارن جا مائٽ گهر ۾ انهن جي اڀياس کي همٿائيندا آهن ۽ کين ڪنهن ڪاميابيءَ يا سالگرهه وغيره جهڙن موقعن تي سوکڙيءَ طور به ڏيندا آهن. انگريزي ٻوليءَ جي وڏي شاعر ۽ ڊرامانگار وليم شيڪسپيئر جي مشهور ڊرامن جا مختصر ٻاراڻا ايڊيشن هجن يا اردوءَ جي شاعر علامه اقبال بابت ’اسان جو اقبال‘ نالي سيريز جا ڪتاب، اهي ٻارن ۾ انهن شاعرن بابت وڏي ساڃاهه پيدا ڪن ٿا.

سال 2012ع ۾ هن ڪتاب جي پهرئين ڇاپي کان اڳ محترم ڊاڪٽر سليمان شيخ صاحب ٻڌايو هو ته سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ سنڌ جي مختلف شهرن ۾ هلندڙ 25 ’روشن تارا‘ اسڪولن ۾ چوٿين کان اٺين ڪلاس تائين ’شاهه لطيف‘ پڙهايو ويندو آهي. ان لاءِ هن ڪجهه ڪتاب به تيار ڪرايا هئا، جيڪي انهن اسڪولن ۾ نصابي ڪتابن طور پڙهايا ويندا هئا. بعد ۾ اها خوشخبري به ٻڌائي هئائون ته سنڌ حڪومت به اصولي طور اها ڳالهه قبول ڪئي آهي ۽ جلد ئي ان ڏس ۾ ڪوفيصلوٽيڻ وارو آهي، جنهن موجب اسڪولن ۾ ”درس لطيف“ جو آغاز ڪيو ويندو.

انهيءَ حوالي سان ان وقت اسان بهتر سمجهيو ته سنڌي لئنگئيج اٿارٽي به سنڌي ٻوليءَ جي معمار ۽ محسن شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ڪرڻ جي مقصد سان ”درس لطيف“ ڏيڻ لاءِ ننڍڙا ڪتابڙا ڇپرائي، پنهنجو ڪردار ادا ڪري ان ڏس ۾ پنج ڪتابڙا تيار ڪيا ويا، جن ۾ ٻارن جي عمرين کي ذهن ۾ رکي تمام سؤلا ۽ سبق آموز بيت درجيوار ڏنا ويا. هر هڪ بيت ۾ موجود ڏکين لفظن جون معنائون ۽ بيت جي سمجهاڻي ڏني، ٻارن ۾ ڪنهن نه ڪنهن اخلاقي گٽ پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وئي. ان ڪم ۾ منهنجا مددگار محترم پروفيسر سيد شيرشاهه ۽ محترم پروفيسر تاج جويو هئا، جن هنن ڪتابن کي نظر مان ڪڍيو ۽ تمام سهڻيون صلاحون ڏنيون. هن وقت هن ڪتاب جو ٽيون ڇاپو شايع ٿي رهيو آهي. مون کي اميد آهي ته هنن ڪتابڙن ذريعي سنڌ جي ٻارن ۾ اسان جي پياري ٻوليءَ جي عظيم شاعر شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ٿيڻ سان گڏ ساڻس انسيت پڻ پيدا ٿيندي.

ڊاڪٽر فهميده حسين

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي شخصيت

شاهه عبداللطيف ڀٽائي نه صرف سنڌ ۽ پاڪستان جو پر دنيا جي وڏن شاعرن مان هڪ شاعر آهي. سندس شاعريءَ جو ڪتاب ”شاهه جو رسالو“ سڏجي ٿو. سندس ڪلام سُرُن ۾ ورهايل آهي. هر هڪ سُر ۾ ڪيترائي بيت ۽ وايون آهن. جن ۾ شاهه سائينءَ دين ۽ دنيا جي بهتر زندگي گذارڻ لاءِ سهڻا سبق سمجهايا آهن. شاهه عبداللطيف نه رڳو پنهنجن استادن، بزرگن، صوفي سالڪن ۽ جوڳين سامعين جي صحبت مان گهڻو ئي علم پرايو پر هو پاڻ سان هر وقت قرآن شريف، مثنوي مولانا جلال الدين رومي ۽ شاهه عبدالڪريم بلڙيءَ واري جو رسالو کڻندو هو. جيڪي سندس علم جي واڌاري لاءِ ڪتب ايندا هئا. شاهه صاحب سنڌ جي ڪنڊ ڪڙڇ کان سواءِ ٻين پاسن جو پڻ سير ڪيو ۽ اتي جي ماڻهن ۽ ماڳن مان گهڻي ڄاڻ حاصل ڪئي. جنهن کي هن پنهنجي رسالي جي بيتن ۽ واين ۾ بيان ڪيو آهي.

شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جو ڪلام سندس سهڻي سيرت جو آئينو آهي. سندس طبيعت باجهاري، عادتون نيڪ ۽ اخلاق اعليٰ هو. هو سادو کائيندو ۽ سادو پائيندو هو. اجائي وڏائيءَ کان پاسو ڪندو هو. اُن ڪري عام ماڻهو سندس تمام

گهڻي عزت ڪندا هئا. هن پنهنجي ڪلام ۾ اهڙن سمورن گُڻن جي ساراهه ڪئي آهي، جن سان انسان پنهنجي زندگي سنواري سگهي ٿو. انهن مان سڀ کان وڏو گُڻ هُو انسانن سان پيار ۽ محبت سان رهڻ ۽ هڪ ٻئي سان نوڙت ۽ عاجزيءَ سان پيش اچڻ کي سڏي ٿو.

شاهه عبداللطيف ڀٽائي، تمام وڏو وطن دوست هو ۽ پنهنجي وطن ۽ اُن جي رهواسين سان بيحد محبت ڪندو هو. سندس وطن دوستي ۽ ساٿيهه جي سڪ جو احوال اسين سندس رسالي جي ”سُر مارئيءَ“ ۾ پڙهي ۽ ڏسي سگهون ٿا. شاهه سائينءَ کي پنهنجي سنڌي ٻوليءَ سان به تمام گهڻي محبت هئي. ان ڪري هن ڌارين جي ٻولين کي ڇڏي پنهنجي سنڌي ٻوليءَ ۾ شعر چيا.

شاهه عبداللطيف ڀٽائي پنهنجي شاعريءَ کي مختلف سُرن ۾ ورهايو آهي، جن ۾ هن سنڌ جي ڪيترين لوڪ آکاڻين ۽ انهن جي ڪردارن جا مثال ڏئي، سٺي انسان بنجڻ جو سبق سيکاريو آهي.

بيت: 1

ويني جنين وٽ، ڏکندو ڏاڍو ٿئي،
سا مجلس ئي مٽ، جي حاصل هوءِ هزار جو!

جنين وٽ: جن وٽ، انهن وٽ مجلس: ڪچهري، محفل
ڏکندو: ڏک، تڪليف، سُور مٽ: مٽاءِ، بدلاءِ
ڏاڍو: گهڻو وڌيڪ، ججهو سخت هزار: هزارن ۾، تمام گهڻو

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سُر يمن ڪلياڻ“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه صاحب اسان کي سمجهايو آهي ته انسان کي اهڙي ڪنهن ماڻهوءَ جي سنگت ۾ نه ويهڻ گهرجي، جتي وڃي خوشيءَ بدران ڏک ۽ تڪليف ملي يا دل آڙاري ٿئي. ماڻهوءَ کي اهڙي ماحول کان دور رهڻ گهرجي، پوءِ ڀلي ڪٿي اُن مان ڪو مالي فائدو ڇو نه ملندو هجي.

...

بيت: 2

ويني جنين وٽ، ڏکندو ڏور ٿئي،
تون تنين سين ڪٽ، اوڏا اڏي پڪڙا.

جنين وٽ:	جن وٽ، انهن وٽ	ڪٽ:	گذار ڳڏ ويه
ڏکندو:	ڏک، تڪليف	اوڏا:	ويجهو، پير سان
ڏور ٿئي:	پري ٿئي، ختم ٿئي	اڏي:	ناهي، جوڙي
تنين سين:	تن سان، انهن سان	پڪڙا:	گهرڙا، جهوپڙا

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سُر يمن ڪلياڻ“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه سائينءَ سمجهايو آهي ته اهڙا ماڻهو جن جي سنگت ۾ ويهي ڏک ڏور ٿين ۽ خوشي حاصل ٿئي، انهن جي ويجهو گهرڙو ناهي، انهن جي صحبت ۾ زندگي گذارڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. مطلب ته همدرد ۽ نيڪ ماڻهو هجن ۽ ماحول به سٺو هجي ته انسان کي انهن سان گڏجي گهارڻ گهرجي.

• • •

بيت: 3

مُحبت پائي مَن ۾، رَندا روڙيا جن،
تَن جو صَرافن، اُٿوريو ئي اگهائيو.

رندا:	سُت جون ٿلهيون	صَراف	پارکو، سون يا سُت
	تندون، خراب سُت		جو پرکيندڙ
روڙيا:	ڪتيا، تندن کي	اُٿوريو:	بنا تورڻ جي
	لسو ڪيو	اگهائيو:	قبول ڪيو
صَرافن:	پارکو ماڻهن، سون يا		
	سُت جا پرکيندڙ		

بيت جي سمجهاڻي

هي بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ”سُر ڪاپائيءَ“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاھ سائين اُن ڳالهه جي خاطري ٿو ڏياري ته جيڪڏهن ماڻهو پنهنجو ڪم پيار محبت ۽ من جي سچائيءَ سان ڪندو ته ان ۾ ٿوري گهٽتائي هوندي ته به اهو ضرور قدردانن وٽ قبول پوندو. باقي بي دليءَ سان ڪيل ڪم ۾ اها خوبي ڪا نه هوندي آهي، جيڪا ٻين جي دل کي وڻي ۽ اهي ان کي قبول ڪن.

• • •

بيت: 4

پاڇاھي نہ پاڙيان، سرتيون سُئيءَ ساڻ،
ڍڪي اگھاڙن کي، کين ڍڪيائين پاڻ،
بيھر ڇاپي ڄاڻ، ابر جي اوصاف کي.

پاڇاھي:	بادشاھي، شاھي شان	ڇاپي:	ڄمي، جنم وٺي
پاڙيان:	برابر ڪريان	ڄاڻ:	معلوم ڪر
سرتيون:	سھيليون، جيڏيون	ابر:	سُئي (سبٽ وري سُئي)
ڍڪي:	ڪپڙا پارائي	اوصاف:	خوبي، گُٽ

بيت جي سمجھاڻي

هي بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ”سُرمارئيءَ“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاھ سائينءَ سُئيءَ جهڙي ننڍڙي شيءِ جي ساراھ ڪئي آهي ۽ چوي ٿو ته سُئيءَ جي وڏائيءَ سان بادشاھي شان کي به برابر نه ٿو سمجھان. سُئيءَ جي وڏائي ۽ رتبي کي سمجھڻ لاءِ هيءَ عمر ٿورڙي آهي، ٻيو جنم وٺي اچي سُئيءَ کي سمجھڻ پوندو. ڇو ته اها پاڻ ڍڪڻ بدران ٻين جا ڪپڙا سبٽ جو ڪم ڪري ٿي. هن بيت مان اهو سبق ملي ٿو ته انسان کي پاڻ وساري ٻين جي خدمت ڪرڻ گهرجي.

• • •

بيت: 5

چڱا ڪن چڱائون، مٺايون مٺن،
جو وڙ جڙي جن سين، سو وڙ سيئي ڪن.

مٺايون:	برايون، خرابيون	جڙي:	سونهي، ٺهي
مٺن:	بُرائي ڪندڙن، خراب ماڻهن	سيئي:	اُهي ئي، سي ئي
وڙ:	سلوڪ، ورتاءُ		

بيت جي سمجهاڻي

هي بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي سُر ”سيرپراڳ“ مان ورتو ويو آهي. هن بيت ۾ شاھ سائينءَ اسان کي ٻڌايو آهي ته جيڪي سٺو اخلاق رکندڙ چڱا ماڻهو هوندا آهن، اهي هميشه ٻين سان چڱائي ڪندا آهن ۽ سٺو سلوڪ ڪندا آهن، پر جيڪي خراب يا بُرا ماڻهو هوندا آهن، انهن جو ورتاءُ ۽ سلوڪ ٻين سان سٺو ڪونه هوندو آهي. سچ ته هر ماڻهو پنهنجي اخلاق ۽ هلت مان پڌرو هوندو آهي ته اهو چڱو آهي يا برو.

...

بيت: 6

گمرا! گمندين گتيو، هارايو هوڙن
چڪيو نه چوندين، هو جو ساءِ صبر جو.

گمرا: سم، بخش ڪر
چوندين: چوڻ وارن، ڳالهائيندڙن
گمندين: سمهڻ، صبر ڪرڻ، ساءِ: سواد، ڏاڦو
بخش ڪرڻ
هوڙن: هوڏ ڪندڙن،
ضد ڪرڻ وارن

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سُريمن ڪلياڻ“ مان ورتو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه سائينءَ اسان کي صبر ۽ برداشت ڪرڻ جو سبق ڏنو آهي. هو چوي ٿو ته اي انسان! تون صبر ڪر ۽ بخش ڪر سگه، ڇو جو صبر ڪرڻ وارو هميشه کٽيندو آهي، باقي جيڪي اجائي هوڏ ۽ ضد ڪندا آهن، اهي هميشه هارائيندا آهن، اجايو ڳالهائيندا آهن. انهن کي صبر جي مٺي ڏاڦي جي خبر ئي ڪانهي. شاهه صاحب اهو ٿو سمجهاڻي ته ”صبر جو ڦل مٺو هوندو آهي.“

• • •

بيت: 7

پريان سندي پارَ جي، مڙئي منائي،
ڪانهي ڪڙائي، چڪين جي چيت ڪري.

پريان: پرين، سچو دوست، محبوب
ڪڙائي: ڪڙاڻ، برائي، خرابي
مڙئي: سموري، سڄي
چيت: هوش، ڌيان، خيال
منائي: مناڻ، محبت سان پريل، چڱائي

بيت جي سمجهاڻي

هي بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي پهرئين سر ”ڪلياڻ“ مان ورتو ويو آهي. هن بيت ۾ شاھ سائين اسان کي ٻڌائي ٿو ته جيڪي اسان جا سچا دوست هوندا آهن، اهي اسان لاءِ چڱو سوچيندا آهن ۽ انهن وٽان اسان کي منا ٻول ملندا آهن. اهي ڪڏهن به ڪا برائي يا ڪڙي ڳالهه ڪندا آهن. اها ڳالهه اسان کي گهڻي ڌيان ۽ هوش ڌارڻ سان سمجھ ۾ ايندي.

هن بيت ذريعي شاھ صاحب اهو به پيغام ڏنو آهي ته الله سائين اسان جو سچو محبوب ۽ سچو آهي ۽ اهو هميشه اسان جي لاءِ بهتر فيصلو ڪندو آهي. اها ڳالهه اسان کي چڱيءَ طرح سمجھي ڇڏڻ گهرجي.

مشق

I سوال:

1. شاه صاحب ڪهڙن ماڻهن جي صحبت ۾ ويهڻ لاءِ چيو آهي؟
 2. شاه صاحب ڪهڙن ماڻهن وٽ ويهڻ کان منع ڪئي آهي.
 3. اسان کي پنهنجو ڪم ڪهڙي طريقي سان ڪرڻ گهرجي؟
 4. اسان کي سٽيءَ کان ڪهڙو سبق سکڻ گهرجي؟
 5. شاه صاحب صبر ڪرڻ وارن لاءِ ڇا چيو آهي؟
- II هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو.

لفظ	ضد	لفظ	ضد
اوڏا	ڄاڻ	ننڍ	ڪٽڻ
محبت	منائي		

III شاه جي بيتن ۾ ڪامياب زندگي گذارڻ لاءِ ڏنل هدايتون/ڏس پنهنجي لفظن ۾ لکي اچو.

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب ٻيو)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ISBN 978-9-6962507-2-2

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب ٽيون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ٲارن لاءِ ’ڊرس لطيف‘ جو سلسلو

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب ٽيون)

سهيڙيندڙ

ڊاڪٽر فهميده حسين

صلاڪار

ٽاج جويو ۽ سيد شيرشاه

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

2016ع

سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جو ڪتاب نمبر (249)

سڀ متق ۽ واسطا محفوظ

اسان جو شاه لطيف (ڪتاب ٽيون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سهيڙيندڙ:

تاج جويو ۽ سيد شير شاه

صلاحڪار:

پهريون: 2012ع، ٻيو: 2014ع، ٽيون: 2016ع

چاپو:

2000

تعداد:

30/= روپيا

قيمت:

Catalogue Reference

Hussain Fahmida, Dr.
Asan Jo Shah Latif
Children's Literature
Sindhi Language
Sindhi Language Authority
ISBN 978-969-625-073-9

ASAN JO SHAH LATIF

Compiled by: Dr. Fahmida Hussain
Edition: 1st 2012, 2nd 2014, 3rd 2016
Quantity: 2000
Price: Rs. 30 /=
Composed by: Hussain Ahmed & Asadullah Bhutto.
Title: Asadullah Bhutto
Published by: Sarfraz Rajar Chairman, Sindhi Language Authority
National Highway, Hyderabad, Sindh, 71000, Pakistan.
Tel: 022-9240050-53
Fax: 022-9240051
E-mail: contact@sindhila.edu.pk
Website: www.sindhila.org
Printed by: M/s Ali Hussnain & Printing Services, Hyderabad.

هيءَ ڪتاب، سرفراز راجڙ، چيئرمئن سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، ميسرز علي حسنين پرنٽنگ سروسز حيدرآباد مان
چپرائي، اداري جي آفيس، نيشنل هاءِ وي، حيدرآباد، سنڌ مان پڌرو ڪيو.

سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جو ڪتاب نمبر (249)

سڀ متق ۽ واسطا محفوظ

اسان جو شاهه لطيف (ڪتاب ٽيون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سهيڙيندڙ:

تاج جوڻيجو ۽ سيد شير شاهه

صلاحڪار:

پهريون: 2012ع، ٻيو: 2014ع، ٽيون: 2016ع

ڇاپو:

2000

تعداد:

30/= روپيا

قيمت:

Catalogue Reference

Hussain Fahmida, Dr.
Asan Jo Shah Latif
Children's Literature
Sindhi Language
Sindhi Language Authority
ISBN 978-969-625-073-9

ASAN JO SHAH LATIF

Compiled by:	Dr. Fahmida Hussain
Edition:	1 st 2012, 2 nd 2014, 3 rd 2016
Quantity:	2000
Price:	Rs. 30 /=
Composed by:	Hussain Ahmed & Asadullah Bhutto.
Title:	Asadullah Bhutto
Published by:	Sarfraz Rajar Chairman, Sindhi Language Authority National Highway, Hyderabad, Sindh, 71000, Pakistan.
Tel:	022-9240050-53
Fax:	022-9240051
E-mail:	contact@sindhila.edu.pk
Website:	www.sindhila.org
Printed by:	M/s Ali Hussnain & Printing Services, Hyderabad.

Digitized by M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

پاران ايم ايڇ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.

ناشر پاران

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، اسڪولي ٻارن ۾ سنڌ جي سدا حيات شاعر شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي فڪر ۽ پيغام کي پهچائڻ لاءِ 'اسان جو شاهه لطيف' جي عنوان سان پنج ڪتابڙا پهريون ڀيرو سال 2012ع ۾ شايع ڪرايا هئا. ابتدائي طور هن ڪم جو خيال سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي بورڊ آف گورنرس جي معزز ميمبر ڊاڪٽر سليمان شيخ ڏنو هو ان ڪري پهرئين ۽ ٻئي ڇاپي جون ڪيتريون ئي ڪاپيون سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ هلندڙ 'روشن تارا' اسڪولن لاءِ خريد ڪيون ويون.

اسان کي خوشي ٿي آهي جو شهدادپور ضلعي سانگهڙ جي هڪ خانگي اسڪول به پنهنجي اسڪول ۾ 'درس لطيف' جو هيءَ سلسلو پڙهائڻ شروع ڪيو آهي ۽ اٿارٽيءَ جو هيءَ سلسلو 'اسان جو شاهه لطيف' پنهنجي ڪورس تي رکيو آهي. هن ڪتاب جو هي ٽيون ڇاپو پڻ ان اسڪول جي گهرج کي آڏور کڻي شايع ڪرايو پيو وڃي. اسان جي ڪوشش آهي ته سنڌ جي سرڪاري توڙي خانگي اسڪولن کي پڻ ان ڳالهه تي راضي ڪريون ته اهي پنهنجي نصاب ۾ 'درس لطيف' جو هي سلسلو پڙهائڻ شروع ڪن.

مون کي اميد آهي ته هن سلسلي ۾ اسان کي سٺي موٽ ملندي ۽ اٿارٽيءَ پاران ورتل هي ننڍڙي ڪوشش شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي آفاقي پيغام ۽ فڪر کي ٻارن ۾ روشناس ڪرائڻ سان گڏ انهن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي وڌ ۾ وڌ استعمال جو سبب پڻ بڻبي.

سرفراز راجڙ

چيئرمئن

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي

5 مئي، 2016ع

حيدرآباد، سنڌ

پنهنجي پاران

سڄي دنيا ۾ اهو دستور آهي ته اتان جا تعليمي ماهر ۽ علمي ادارا پنهنجن ڏاهن، عالمن، اديبن، شاعرن ۽ سندن ڪم جي باري ۾ پنهنجي نئين نسل کي ڄاڻ ۽ آگاهي ڏيڻ لاءِ، انهن جي زندگين توڙي تخليقن بابت ٻاراڻا ايڊيشن ڪيندا آهن ۽ اهي نه صرف اسڪولن ۾ ’واڌو مددگار مطالعي‘ (supplementary reading) لاءِ پڙهائڻ ضروري سمجهيا ويندا آهن، پر ٻارن جا مائٽ گهر ۾ انهن جي اڀياس کي همٿائيندا آهن ۽ کين ڪنهن ڪاميابيءَ يا سالگرهه وغيره جهڙن موقعن تي سوکڙيءَ طور به ڏيندا آهن. انگريزي ٻوليءَ جي وڏي شاعر ۽ ڊرامانگار وليم شيڪسپيئر جي مشهور ڊرامن جا مختصر ٻاراڻا ايڊيشن هجن يا اردوءَ جي شاعر علامه اقبال بابت ’اسان جو اقبال‘ نالي سيريز جا ڪتاب، اهي ٻارن ۾ انهن شاعرن بابت وڏي ساڃاهه پيدا ڪن ٿا. سال 2012ع ۾ هن ڪتاب جي پهرئين ڇاپي کان اڳ محترم ڊاڪٽر سليمان شيخ صاحب ٻڌايو هو ته سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ سنڌ جي مختلف شهرن ۾ هلندڙ 25 ’روشن تارا‘ اسڪولن ۾ چوٿين کان اٺين ڪلاس تائين ’شاهه لطيف‘ پڙهايو ويندو آهي، ان لاءِ هن ڪجهه ڪتاب به تيار ڪرايا هئا، جيڪي انهن اسڪولن ۾ نصابي ڪتابن طور پڙهايا ويندا هئا. بعد ۾ اها خوشخبري به ٻڌائي هئائون ته سنڌ حڪومت به اصولي طور اها ڳالهه قبول ڪئي آهي ۽ جلد ئي ان ڏس ۾ ڪوفيصلو ٿيڻ وارو آهي، جنهن موجب اسڪولن ۾ ”درس لطيف“ جو آغاز ڪيو ويندو.

انهيءَ حوالي سان ان وقت اسان بهتر سمجهيو ته سنڌي لئنگئيج اٿارٽي به سنڌي ٻوليءَ جي معمار ۽ محسن شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ڪرڻ جي مقصد سان ”درس لطيف“ ڏيڻ لاءِ ننڍڙا ڪتابڙا ڇپرائي، پنهنجو ڪردار ادا ڪري ان ڏس ۾ پنج ڪتابڙا تيار ڪيا ويا، جن ۾ ٻارن جي عمرين کي ذهن ۾ رکي تمام سؤلا ۽ سبق آموز بيت درجيوار ڏنا ويا. هر هڪ بيت ۾ موجود ڏکين لفظن جون معنائون ۽ بيت جي سمجهاڻي ڏني، ٻارن ۾ ڪنهن نه ڪنهن اخلاقي گُڻ پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وئي. ان ڪم ۾ منهنجا مددگار محترم پروفيسر سيد شيرشاهه ۽ محترم پروفيسر تاج جويو هئا، جن هنن ڪتابن کي نظر مان ڪڍيو ۽ تمام سهڻيون صلاحون ڏنيون.

هن وقت هن ڪتاب جو ٽيون ڇاپو شايع ٿي رهيو آهي. مون کي اميد آهي ته هنن ڪتابڙن ذريعي سنڌ جي ٻارن ۾ اسان جي پياري ٻوليءَ جي عظيم شاعر شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ٿيڻ سان گڏ ساڻس اُنسيت پڻ پيدا ٿيندي.

ڊاڪٽر فهميده حسين

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جو پيغام

شاه عبداللطيف ڀٽائي سنڌ جو عظيم صوفي شاعر ۽ اسان جو رهبر ۽ رهنما آهي. جنهن اسان کي ڪامياب زندگي گذارڻ لاءِ پنهنجي ڪلام ۾ ڪيترائي سهڻا سبق ڏنا آهن. سندس ڪلام جو ڪتاب ”شاه جو رسالو“ سڏجي ٿو جيڪو پوري دنيا ۾ پسند ڪيو وڃي ٿو. شاه جي ڪلام ۾ سنڌ جي لوڪ داستانن جي ڪردارن جا مثال ڏئي پليون ڳالهيون سيکاريون ويون آهن.

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ پنهنجي رسالي کي سُرڻ ۾ ورهائي، بيتن ۽ وارين ذريعي پاڻ سڃاڻي ۽ پنهنجي خالق ۽ رب کي سڃاڻي جو سبق ڏنو آهي. شاه صاحب قرآن شريف جي آيتن، حديثن، درويشن ۽ ڏاهن ماڻهن جي زندگيءَ جي تجربن ذريعي چڱن اخلاقن، محنت، محبت ۽ پلائيءَ جو پيغام ڏنو آهي.

هن پنهنجي رسالي ۾ غريب هارين نارين، ڌنارن، پنهورن ۽ ٻين پورهيتن جي ڪردارن کي پيش ڪيو آهي، جيڪي هر وقت محنت ڪري پنهنجو گذر سفر ڪن ٿا ۽ ڪنهن جي ڪار نه ٿا ڪين. هن جي نظر ۾ سمورا پورهيت عزت ۽ احترام لائق آهن. شاه عبداللطيف ڀٽائي انسانن کي سهڻا عمل ڪرڻ لاءِ چاهه ڏياري ٿو ۽ خراب ڪم ڪرڻ کان پاسو ڪرڻ لاءِ ٿو چوي. پنهنجو مقصد حاصل ڪرڻ لاءِ محنت، جدوجهد، همت، حوصلي ۽ قربانيءَ جو درس ڏئي ٿو. شاه صاحب سٺو انسان بنجڻ لاءِ دل مان نفرت ۽ ڪينو ڪڍي وڌائي، ڪاوڙ ۽ ساڙ کان پاسو ڪرڻ جو پيغام ڏئي ٿو. هو يقين ڏياري ٿو ته نيڪ ڪم لاءِ سچائيءَ سان

ارادو ڪنداسين ته الله سائين مدد ڪندو ۽ اسين پنهنجي مقصد حاصل ڪرڻ ۾ به
ڪامياب ٿينداسين.

شاهه سائينءَ کي صوفي شاعر به چيو ويندو آهي. صوفي الله جي هڪ هئڻ ۾
يقين رکندا آهن، جيڪو پنهنجي سموري مخلوق سان هڪجهڙو پيار ڪري ٿو. ان
ڪري صوفين جي نظر ۾ سڀ انسان برابر آهن. انسان ننڍو يا وڏو نه آهي. دنيا ۾
سڀني انسانن سان برابريءَ جي بنياد تي پاڻيءَ وارو تعلق رکجي ۽ هڪ ٻئي جو
احترام ڪجي.

شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ پنهنجو پيغام اسان تائين پهچائڻ لاءِ جن آکاڻين
جو سهارو ورتو آهي، انهن مان ڪن جا نالا هي آهن: عمر مارئي، سسئي پنهنون،
سهڻي ميهار، نوري ڄام تماچي، سورڻ راءِ ڏياڄ، ليلا چنيسر ۽ مومل راڻو وغيره.
انهن سمورين آکاڻين ۾ جيڪي عورتن جا ڪردار آهن، انهن کي ”شاهه جون
سورميون“ به چيو ويندو آهي، جيئن مارئي، سسئي، سهڻي، نوري، سورڻ يا مومل جا
ڪردار آهن. شاهه جي رسالي ۾ مختلف سُر انهن لوڪ آکاڻين يا داستانن تي ٻڌل
آهن، جن ۾ اهي سورميون پنهنجو ڪردار ادا ڪن ٿيون. انهن جي وسيلي
شاهه صاحب ايمان، حب الوطني، جدوجهد، بي ڊپائي، نوڙت، قرباني ۽ پڇتاءَ جا
سبق ڏنا آهن، جيڪي اسان کي هننن سان هنڊائڻ گهرجن.

شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ڪلام ۾ نصيحت جا نُڪتا

شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جو پهريون سُر ”سُر ڪلياڻ“ آهي. ”ڪلياڻ“ جي معنيٰ آهي سک ۽ سُڪون. هي راڳ جو به هڪ سُر آهي، جيڪو سانجهيءَ جي وقت ڳائبو آهي. شاھ جي رسالي جي هن پهرئين سُر جي شروعات الله سائينءَ جي ساراھ ۽ حمد سان ٿيل آهي. جنهن ۾ سندس ذات مبارڪ جون ڪيئي وصفون بيان ڪيل آهن. هن ۾ اهو ٻڌايو ويو آهي ته الله تعاليٰ جي ذات واحد آهي ۽ اُن جو ڪو شريڪ ۽ برابر ڪونه آهي. هن رسالي ۾ الله جي طرفان موڪليل آخري رسول محمد ﷺ جي نبوت جو پڻ اقرار آهي ۽ پاڻ سڳورن جي تعريف ۾ ڪيترائي بيت چيل آهن.

شاھ عبداللطيف ڀٽائي جيئن ته صوفي شاعر آهي، ان ڪري سندس ڪلام جو خاص نُڪتو اهو آهي ته الله جي ذات هڪ آهي ۽ هن سموري ڪائنات ۾ سندس ذات جو جلوو سمايل آهي. اُن ريت صوفي اهو مڃين ٿا ته الله پاڻ خالق آهي ۽ سندس خلقي سموري مخلوق اُن کي پياري آهي، جنهن سان هو هڪ جيترو پيار ڪري ٿو. الله جي مخلوق ۾ اسين سڀ انسان به اچي وڃون ٿا ۽ جيڪڏهن الله سائين سڀني سان هڪجهڙي محبت ٿو ڪري ته اسان کي به سڀني

انسانن کي برابر سمجھي، انهن سان پيار محبت سان هلڻ گهرجي.

شاه سائينءَ جي رسالي ۾ ٻيو سر آهي ”يمن ڪلياڻ“ ان ۾ ٻين ڳالهين کان سواءِ پاڻ اسان کي سڀڪاري ٿو ته پنهنجي پاڻ تي ضابطو رکجي ۽ هر ڪنهن سان اخلاق سان پيش اچجي.

”سر سريراڳ“ ۾ شاه سائين سمنڊ ۽ مهراڻ جي ملاحن ۽ سامونڊين جي معرفت دنيا ۾ بهتر زندگي گذارڻ جي سکيا ڏني آهي ۽ ٻڌايو آهي ته جيئن سمنڊ ۾ ٻيڙيون، انهن جا ٻيڙياتا، ملاح وغيره خبرداريءَ سان لنگهي پار پوندا آهن، تيئن هر ڪنهن کي دنيا ۾ خبرداريءَ سان پنهنجي استادن جي هدايتن مطابق زندگي گذارڻ گهرجي.

بيت: 1

اَوَّلُ، اللهُ، عَلِيْمٌ، اَعْلِيٰ، عَالَمٌ جو دُٻِي،
 قَادِرُ پنهنجي قُدَرَتَ سِين، قائم آهي قَدِيْمُ،
 وَالِي، واحدُ، وحدهُ، رازقُ ربُّ، رَحِيْمُ،
 سو ساراهِ سچو دُٻِي، چئي حمد حَكِيْمُ،
 ڪري پاڻ ڪَرِيْمُ، جوڙون جوڙَ جهانَ جي!

اول:	پهرين، پھريون	والي:	مالڪ، وارث (الله جو ھڪ نالو)
عليم:	علم وارو، ڄاڻ وارو (الله جو ھڪ نالو)	واحد:	اڪيلو ھڪ (الله جو ھڪ نالو)
اعليٰ:	اوچو برتر، مٿانھون	وَحَدَهُ:	ھيڪڙائي وارو اڪيلائي وارو
عالم:	جهان، دنيا	رازق:	رزق ڏيندڙ روزي رسائيندڙ
قادر:	وس وارو اختيار وارو (الله جو ھڪ نالو)	ربُّ:	پاليندڙ پالڻھار (الله جي صفت)
قدرت:	اختيار سگھ	رحيم:	رحم ڪندڙ باجھارو (الله جو ھڪ نالو)
قائم:	موجود، مستقل، بيٺل		

قديم: پراڻو آڳاٽو اڳوڻو هميشه کان حميد: الله جي تعريف، ثنا، واکاڻ

حڪيم: ڏاهپ وارو، سياڻو (الله جوڙون جوڙ: اڏاوت، پناوت

جوهڪ نالو) جهمان: دنيا، سنسار، ڪائنات

ڪريم: ڪرم ڪندڙ مهربان،

باجهارو (الله جو هڪ نالو)

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سُرڪلياڻ“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ الله سائينءَ جي ساراهه ڪئي وئي آهي ۽ سندس مختلف وصفون ۽ خوبيون بيان ڪيون ويون آهن ۽ سمجهايو ويو آهي ته الله سائين سڀ کان پهريون، سڀ ڄاڻندڙ، سڀني کان اوچو، ۽ سموري ڪائنات جو مالڪ آهي. اهو سڀني کان وڌيڪ سگهارو آهي ۽ پنهنجي قدرت ۽ سنگهه سان هميشه کان موجود آهي. هو سڀني جو والي وارث آهي، هو هڪ آهي، روزي ڏيندڙ، پاڻهار ۽ رحم ڪندڙ آهي. تون سندس ساراهه ڪرڻ لاءِ حڪمت وارو حمد پڙه، ڇو ته هو پاڻ ڪرم ڪرڻ وارو مهربان، سڄي دنيا کي جوڙڻ ۽ ٺاهڻ وارو آهي. تون ان ڏاهپ واري مالڪ ۽ سڄي ڌڻيءَ کي ساراهه ۽ ان جي واکاڻ ڪر، جيڪو مهربان پنهنجي باجهه سان ڪائنات ۾ موجود شيون خلقي يا جوڙي ٿو.

بيت: 2

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، جن اُتو سين ايمان،
تن مڃيو محمد ڪارڻي، قَلْبَ سَاڻ لِسَان،
اَوَّ فائق ۾ فرمان، اوتڙ ڪنهن نه اوليا.

وحدہ:	هو هڪ آهي	قَلْبَ: دل، من
لا شريڪ له:	سندس ڪو مت نه آهي	لِسَان: زبان
اُتو:	چيو	فائق: قرآن شريف / مٿاهون، سڀ
سين:	سان	ڪان وڌيڪ، اعليٰ، اڳرو
ايمان:	عقيدو، ويساھ	فرمان: حڪم
ڪارڻي:	ڪارڻ، سبب، دنيا جي	اوتڙ: غلط راهه خراب تر، ڏکيو پتو
	پيدا ٿيڻ جو ڪارڻ	اوليا: ڏکجي ويا، گھلجي ويا

بيت جي سمجھاڻي

هي بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سُرڪلياڻ“ جو آهي. هن بيت جي معنيٰ آهي ته جن ماڻهن ويساھ سان چيو ته الله هڪ آهي ۽ سندس ڪو به مت ۽ برابر ڪونهي ۽ انهن دل ۽ زبان سان اهو به مڃيو ته اسان جو پيارو نبي حضرت محمد ﷺ هن دنيا جي پيدا ڪرڻ جو ڪارڻ آهي، انهن لاءِ قرآن شريف ۾ فرمايو ويو آهي، ته اهڙا ماڻهو ڪڏهن به گمراهه ڪونه ٿيندا ۽ ڀٽڪي نه سگهندا. ڇاڪاڻ ته پختي ايمان جي لاءِ دل سان ويساھ ۽ زبان سان اقرار ڪرڻ لازم آهي.

بيت: 3

پڙهيو ٿا پڙهن، گڙهن کين ڦلوب ۾،
 پاڻان ڏوه چڙهن، جئن ورق ورائين
 وٽرا.

گڙهن: پڄائين، هنڊائين ورق: پنا، صفحا
 ڦلوب: (قلب جو جمع) دل، من ورائين: اٿلائين، مٽائين
 پاڻان: پاڻ تي، پاڻيهي وٽرا: گهٽا، ججهڙا

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سريمن ڪلياڻ“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاھ سائينءَ علم ۽ عمل جي اهميت بيان ڪئي آهي ۽ اسان کي سمجهايو آهي ته اسين جيڪي به پڙهون ۽ جيترو به پڙهون، ان کي سمجهي هنئين سان هنڊائڻ ضروري آهي. بنا سمجهڻ ۽ عمل ڪرڻ جي نلها پنا اٿلائڻ مان ڪو فائدو ڪرڻهي. پاڻ اهو ڏوه آهي، ان ڪري اسان کي گهرجي ته علم حاصل ڪرڻ سان گڏ ان تي عمل به ڪريون.

بيت: 4

هُوَ چَوَنَئي، تُون مَر چئو، واتان ورائي،
اڳ اڳرائي جو ڪري، خُطا سر ڪائي،
پاند ۾ پائي، ويو ڪيني وارو ڪينڪي،

چَوَنَئي:	توڪي چون	خطا:	پُل، چڪ، غلطي
مَر:	نہ	ڪائي:	نقصان ڪڍي
ورائي:	موتائي، ورندي ڏئي	پاند:	پلڻ، جهولي
اڳ:	اڳ ۾، پهرين	ڪينو:	بغض، ساڙ، حسد
اڳرائي:	چڙهائي، ڏاڍائي، اُٻهرائي	ڪينڪي:	ڪجهه به نہ، اصل نہ

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه سائينءَ جي رسالي جي ”سريمن ڪلياڻ“ مان ورتل آهي. هن بيت ۾ شاهه صاحب اسان کي سمجهايو آهي ته جيڪڏهن ڪو ماڻهو توهان سان وڙهي يا گستاخي ڪري يا خراب هلت هلي، ته به توهان موٽ ۾ جهيڙو نه ڪريو ۽ نه ئي موتائي ورندي ڏيو. ڇاڪاڻ جو جيڪو ماڻهو اڳرائي ۽ ڏاڍائي ڪري ٿو، اهو غلط آهي ۽ ان جو ئي نقصان ٿيندو آهي. جيڪو ماڻهو پنهنجي دل ۾ ساڙ ۽ حسد رکندو، ان کي پڇاڙيءَ ۾ ڪجهه به هٿ حاصل نه ٿيندو آهي ۽ اهڙي ماڻهوءَ کي هميشه ناڪامي پلڻ پوندي آهي.

مشق

(1) سوال

- (i) ”كلياڻ“ جي معنيٰ ڇا آهي؟
- (ii) الله تعاليٰ جي ڪهڙن نالن جو هنن بيتن ۾ ذڪر ڪيو ويو آهي؟
- (iii) اسان جي پياري نبي محمد ﷺ جن جي پيروي ڪرڻ جي نتيجي ۾ ڇا ٿيندو؟
- (iv) توهان پڙهڻ ۽ ڪڙهڻ مان ڇا سمجهيو آهي؟
- (v) اڳرائي ڪرڻ واري کي ڇا حاصل ٿيندو آهي؟

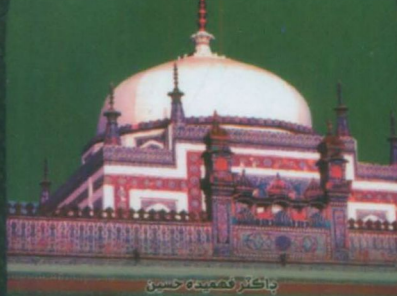
(2) هيٺين لفظن جا ضد لکو؟

لفظ	ضد	لفظ	ضد
اعليٰ	اوتڙ	خطا	خطا
قديم			
حرام			

(3) شاهه سائينءَ جا بيان ڪيل نصيحت جا ٺڪتا لکو.

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب ٽيون)

پروفيسر فقيد حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ISBN 978-9-6962507-3-9

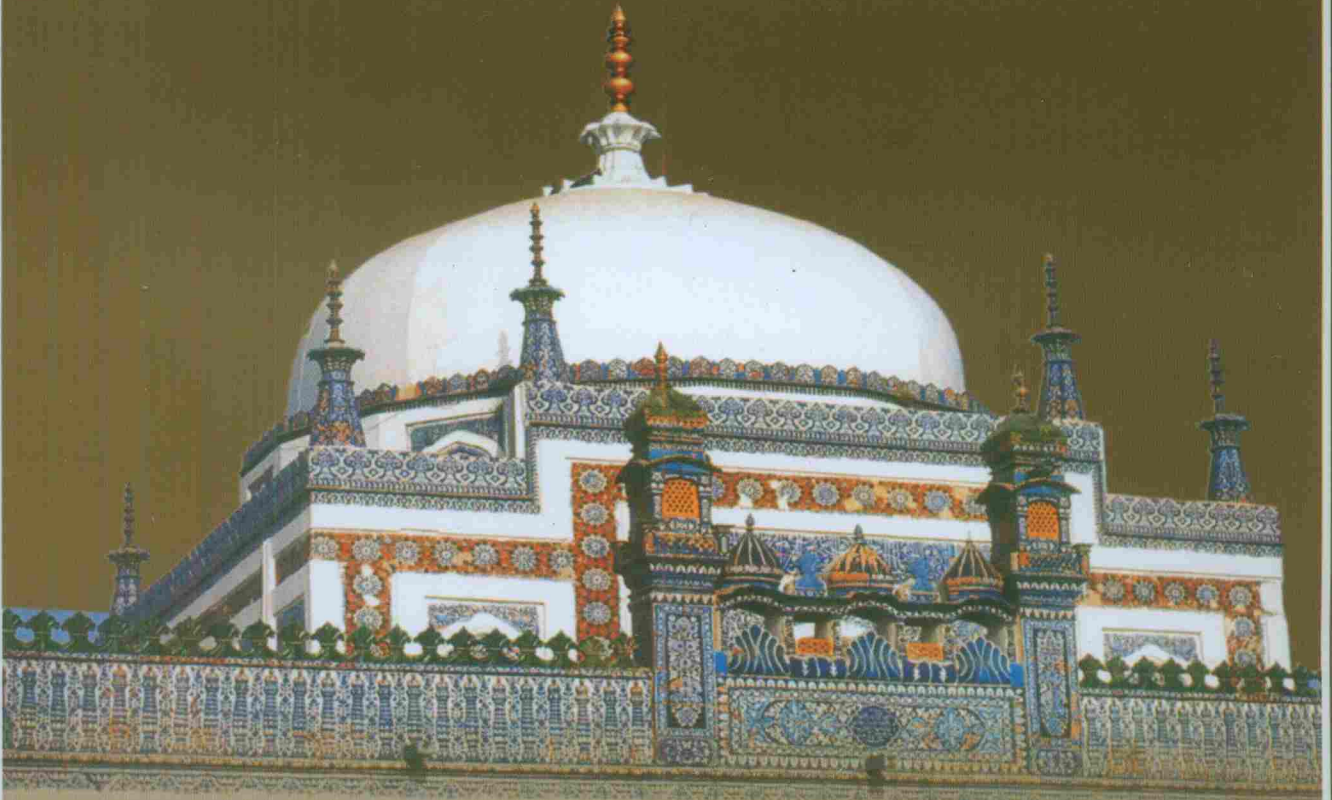
9

789696

250739

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب چوٿون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ٻارن لاءِ 'درس لطيف' جو سلسلو

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب چوٿون)

سهيڙيندڙ

ڊاڪٽر فهميده حسين

صاحڪار

تاج جويو ۽ سيد شيرشاه

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

2016ع

سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جو ڪتاب نمبر 250

سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

اسان جو شاه لطيف (ڪتاب چوٿون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سهيڙيندڙ:

تاج جويو ۽ سيد شير شاه

صلاحتڪار:

پهريون: 2012ع، ٻيو: 2014ع، ٽيون: 2016ع

چاپو:

2000

تعداد:

50/= روپيا

قيمت:

Catalogue Reference

Hussain Fahmida, Dr.
Asan Jo Shah Latif
Children's Literature
Sindhi Language
Sindhi Language Authority
ISBN 978-969-625-074-6

ASAN JO SHAH LATIF

Compiled by:	Dr. Fahmida Hussain
Edition:	1 st 2012, 2 nd 2014, 3 rd 2016
Quantity:	2000
Price:	Rs. 50 /=
Composed by:	Hussain Ahmed & Asadullah Bhutto.
Title:	Asadullah Bhutto
Published by:	Sarfraz Rajar Chairman, Sindhi Language Authority National Highway, Hyderabad, Sindh, 71000, Pakistan.
Tel:	022-9240050-53
Fax:	022-9240051
E-mail:	contact@sindhila.edu.pk
Website:	www.sindhila.org
Printed by:	M/s Ali Hussnain & Printing Services, Hyderabad.
Digitized by	M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

هيءُ ڪتاب، سرفراز راجڙ، جيئرمئن سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، ميشرز علي حسين پرنٽنگ سروسز حيدرآباد مان

چپرائي، اداري جي آفيس، نيشنل هاءِ وي، حيدرآباد، سنڌ مان پڌرو ڪيو.

پاران ايم ايڇ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.

هن ڪتاب بابت

هن ڪتاب ۾ شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي رسالي مان ٽن سُرَن ”سرڪاموڏ“، ”سرليان چنيسر“ ۽ ”سرمارئيءَ“ مان بيتن جي چونڊ ڪئي وئي آهي.

سرڪاموڏ ۾ نوري ڄام تماچيءَ جي ڪهاڻيءَ کان سواءِ ڪينجهر جي قدرتي سونهن، مهاڻن جي رهڻي ڪرڻي، غربت ۽ انسان دوست حاڪم جو ذڪر اچي ٿو.

سرليان چنيسر ۾ لالچ جهڙي انساني عيب، پورڙاڻپ، ليلا جي پڇتاءِ ۽ چنيسر جي محبت جو موضوع بحث هيٺ آندو ويو آهي.

سرمارئيءَ ۾ مارئيءَ جي ڪردار کي بيان ڪيو ويو آهي. هن قصي ۾ مارئيءَ جي مختلف گُڻن کي ڳايو ويو آهي: جيئن ظلم ۽ ڏاڍ آڏو نه جهڪڻ، لالچ ۽ لوپ ۾ نه اچڻ، سڄڻ ۽ ساڻيهه کي نه وسارڻ ۽ پاڪ دامن رهڻ جهڙين وصفن کي اجاگر ڪيو ويو آهي.

ناشر پاران

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، اسڪولي ٻارن ۾ سنڌ جي سدا حيات شاعر شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي فڪر ۽ پيغام کي پهچائڻ لاءِ 'اسان جو شاهه لطيف' جي عنوان سان پنج ڪتابڙا پهريون ڀيرو سال 2012ع ۾ شايع ڪرايا هئا. ابتدائي طور هن ڪم جو خيال سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي بورڊ آف گورنرس جي معزز ميمبر ڊاڪٽر سليمان شيخ ڏنو هو. ان ڪري پهرئين ۽ ٻئي ڇاپي جون ڪيتريون ئي ڪاپيون سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ هلندڙ 'روشن تارا' اسڪولن لاءِ خريد ڪيون ويون.

اسان کي خوشي ٿي آهي جو شهدادپور ضلعي سانگهڙ جي هڪ خانگي اسڪول به پنهنجي اسڪول ۾ 'درس لطيف' جو هيءُ سلسلو پڙهائڻ شروع ڪيو آهي ۽ اٿارٽيءَ جو هيءُ سلسلو 'اسان جو شاهه لطيف' پنهنجي ڪورس تي رکيو آهي. هن ڪتاب جو هيءُ ٽيون ڇاپو پڻ ان اسڪول جي گهرج کي آڏو رکي شايع ڪرايو پيو وڃي. اسان جي ڪوشش آهي ته سنڌ جي سرڪاري توڙي خانگي اسڪولن کي پڻ ان ڳالهه تي راضي ڪريون ته اهي پنهنجي نصاب ۾ 'درس لطيف' جو هي سلسلو پڙهائڻ شروع ڪن.

مون کي اميد آهي ته هن سلسلي ۾ اسان کي سٺي موت ملندي ۽ اٿارٽيءَ پاران ورتل هي ننڍڙي ڪوشش شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي آفاقي پيغام ۽ فڪر کي ٻارڙن ۾ روشناس ڪرائڻ سان گڏ انهن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي وڌ ۾ وڌ استعمال جو سبب پڻ بڻبي.

سرفراز راجڙ

چيئر مئن

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي

5 مئي، 2016ع

حيدرآباد، سنڌ

پنهنجي ڀاران

سڄي دنيا ۾ اهو دستور آهي ته اتان جا تعليمي ماهر ۽ علمي ادارا پنهنجن ڏاهن، عالمن، اديبن، شاعرن ۽ سندن ڪم جي باري ۾ پنهنجي نئين نسل کي ڄاڻ ۽ آگاهي ڏيڻ لاءِ، انهن جي زندگين توڙي تخليقن بابت ٻاراڻا ايڊيشن ڪيندا آهن ۽ اهي نه صرف اسڪولن ۾ ’واڌو مددگار مطالعي‘ (supplementary reading) لاءِ پڙهائڻ ضروري سمجهيا ويندا آهن، پر ٻارن جا مائٽ گهر ۾ انهن جي اڀياس کي همٿائيندا آهن ۽ کين ڪنهن ڪاميابيءَ يا سالگرهه، وغيره جهڙن موقعن تي سوکڙيءَ طور به ڏيندا آهن. انگريزي ٻوليءَ جي وڏي شاعر ۽ ڊرامانگار وليم شيڪسپيئر جي مشهور ڊرامن جا مختصر ٻاراڻا ايڊيشن هجن يا اردوءَ جي شاعر علامه اقبال بابت ’اسان جو اقبال‘ نالي سيريز جا ڪتاب، اهي ٻارن ۾ انهن شاعرن بابت وڏي ساڃاهه پيدا ڪن ٿا.

سال 2012ع ۾ هن ڪتاب جي پهرئين ڇاپي کان اڳ محترم ڊاڪٽر سليمان شيخ صاحب ٻڌايو هو ته سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ سنڌ جي مختلف شهرن ۾ هلندڙ 25 ’روشن تارا‘ اسڪولن ۾ چوٿين کان اٺين ڪلاس تائين ’شاهه لطيف‘ پڙهايو ويندو آهي، ان لاءِ هن ڪجهه ڪتاب به تيار ڪرايا هئا. جيڪي انهن اسڪولن ۾ نصابي ڪتابن طور پڙهايا ويندا هئا. بعد ۾ اها خوشخبري به ٻڌائي هئائون ته سنڌ حڪومت به اصولي طور اها ڳالهه قبول ڪئي آهي ۽ جلد ئي ان ڏس ۾ ڪوفيصلو ٿيڻ وارو آهي، جنهن موجب اسڪولن ۾ ”درس لطيف“ جو آغاز ڪيو ويندو.

انهيءَ حوالي سان ان وقت اسان بهتر سمجهيو ته سنڌي لئنگئيج اٿارٽي به سنڌي ٻوليءَ جي معمار ۽ محسن شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ڪرڻ جي مقصد سان ”درس لطيف“ ڏيڻ لاءِ ننڍڙا ڪتابڙا ڇپرائي، پنهنجو ڪردار ادا ڪري ان ڏس ۾ پنج ڪتابڙا تيار ڪيا ويا، جن ۾ ٻارن جي عمرين کي ذهن ۾ رکي تمام سؤلا ۽ سبق آموز بيت درجيوار ڏنا ويا. هر هڪ بيت ۾ موجود ڏکين لفظن جون معنائون ۽ بيت جي سمجهاڻي ڏني. ٻارن ۾ ڪنهن نه ڪنهن اخلاقي گڻ پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وئي. ان ڪم ۾ منهنجا مددگار محترم پروفيسر سيد شير شاهه ۽ محترم پروفيسر تاج جويو هئا، جن هنن ڪتابن کي نظر مان ڪڍيو ۽ تمام سهڻيون صلاحون ڏنيون.

هن وقت هن ڪتاب جو ٽيون ڇاپو شايع ٿي رهيو آهي. مون کي اميد آهي ته هنن ڪتابڙن ذريعي سنڌ جي ٻارن ۾ اسان جي پياري ٻوليءَ جي عظيم شاعر شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ٿيڻ سان گڏ ساڻس انسيت پڻ پيدا ٿيندي.

ڊاڪٽر فهميده حسين

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جو ڪلام

شاهه عبداللطيف ڀٽائي سونهاريءَ سنڌ جو سدا حيات شاعر آهي. جنهن جي ڪلام وارو ڪتاب ”شاهه جو رسالو“ هر سنڌيءَ جي گهر ۾ لازمي طور هوندو آهي. هن رسالي ۾ ڪيترائي اهم عنوان موجود آهن، جن ۾ دين، دنيا، امن، محبت، ٻڌي، انسان دوستي ۽ وطن دوستي اهم آهن. هونءِ رڳو هڪ وڏو شاعر آهي. پر ڏاهوءِ عالم به آهي، جنهن جو ڪلام ٻوليءَ، ادب ۽ فن سان گڏ اعليٰ خيال جي خوين سان مالا مال آهي. شاهه سائينءَ جي ڪلام کي غور سان پڙهيو ته اُن ۾ توحيد، رسالت، عبادت، تصوف، انسانيت جهڙا تمام اهم موضوع بيان ٿيل آهن. جيئن ته الله تعاليٰ جي مخلوق ۾ انسان سڀني کان مٿانهون درجو رکي ٿو ۽ کيس ”اشرف المخلوقات“ سڏيو ويو آهي، ان ڪري سندس تعليم ۽ تربيت لاءِ پيغمبر، ولي، بزرگ صوفي ۽ ڏاها عالم ايندا رهيا آهن، جن پنهنجي پيغام سان انسانن کي اعليٰ زندگي گذارڻ جو ڏس ڏنو.

شاهه عبداللطيف ڀٽائي هڪ ڏاهو عالم ۽ صوفي شاعر آهي. جنهن پنهنجي رسالي ۾ بيتن ۽ وارين جي ذريعي پهرين الله تعاليٰ جي وحدانيت ۽ اُن جي عبادت ۽ رسول پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جي رسالت ۽ سندن اطاعت بابت درس ڏنو آهي. ان کان پوءِ انسانن جي اخلاق ۽ ڪردار کي بلند ڪرڻ ۽ سندن شخصيتن کي سنوارڻ لاءِ ڪيترائي اعليٰ مثال ڏنا آهن. اهڙيءَ ريت شاهه صاحب هڪ استاد ۽ رهبر بنجي رهنمائي ڪئي آهي. هو اسان کي حق ۽ سچ جي راهه تي هلڻ جي صلاح ڏي ٿو ۽ ڪوڙ ۽ ڪپت کان بچڻ جي تلقين ڪري ٿو ته جيئن هن زندگيءَ ۾ به ڪامياب ٿيون ته آخرت ۾ به سرخو رهون.

هونئن ته دنيا جي ٻين ملڪن ۾ به ڪيترائي ناليوارا شاعر، ڏاها، عالم ۽

مفڪر پيدا ٿيا آهن، جن پنهنجي پنهنجي قوم لاءِ بيمثال پيغام ڏنا آهن، پر شاه سائينءَ پنهنجي ڪلام ذريعي انسانذات سان محبت، امن ۽ پائيداري جو پيغام ڏيڻ سان گڏ ڏاڍ، ڏهڪاءَ، ظلم يا انصافيءَ سان مهاڏو اٽڪائڻ جو به درس ڏنو آهي ۽ پنهنجي زندگيءَ جي اعليٰ مقصد ۽ منزل کي حاصل ڪرڻ لاءِ پاڻ پنوڙڻ جي راه ڏسي آهي.

شاه عبداللطيف ڀٽائي جيئن ته سنڌ سان بيحد محبت ڪندو هو، ان ڪري هن سنڌي ماڻهن جي رهڻي ڪهڻي، سنڌي سماج جي اندر رسمن رواجن ۽ سنڌ جي تاريخ جي اهم واقعن ۽ ڪردارن جي ڳالهه ڪئي آهي. نه صرف ايترو، پر سنڌ جي جاگرافيائي حدن اندر موجود وڻ ٽڻ، ٻوٽا، جانور، پکي پکڻ، جبل، ٽڪر، نئون، نديون ۽ سمنڊ وغيره ڪلام ۾ آڻي، انهن جي باري ۾ تمام گهڻي ڄاڻ مهيا ڪئي آهي، جنهن جي ڪري سندس رسالو سنڌ بابت هڪ اهم دستاويز بڻجي ويو آهي. شاه سائينءَ جو ڪلام جيئن ته موسيقيءَ جي سرن تي ٻڌل آهي، ان ڪري اهو جهر جهنگ، جهوپڙين، ماڙين، اڪيلائي توڙي مجلسن ۽ محفلن ۾ ڳايو ۽ ٻڌو ويندو آهي ۽ سنڌ جا سمورا ماڻهو ننڍا وڏا، پوڙها پڪا، زالن مڙسين کيس ’شاعرن جو سرتاج‘ مڃيندي، سندس مهانتا کي مڃين ٿا.

شاه لطيف کي مڃڻ وارا رڳو سنڌ جا عالم اديب نه، پر ڪيترا سنڌ کان ٻاهر پاڪستان جا ۽ پاڪستان کان ٻاهر يورپ جي ملڪن جا عالم به آهن، جن ۾ جرمنيءَ جا ڊاڪٽر ٽرمپ، ڊاڪٽر اينميري شمل ۽ جرڊ لپڪي، انگلينڊ جو ڊاڪٽر ايڇ. ٽي سورلي به شامل آهن، جن کيس دنيا جي تمام وڏن شاعرن ۾ شمار ڪيو آهي. اسان کي گهرجي ته اسين شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ڪلام کي پڙهون، سمجهون ۽ پوءِ ان تي عمل به ڪريون ته جيئن اسين زندگيءَ ۾ ڪاميابي حاصل ڪريون.

نوري ڄام تماچيءَ جو قصو

سنڌ ۾ سمن جي حڪومت واري دور ۾ ڄام تماچيءَ نالي هڪ اصول پرست ۽ عوام دوست بادشاهه ٿي گذريو آهي. هيءَ ڪهاڻي ڄام تماچيءَ جي نوري مهاڻيءَ سان محبت جو هڪ اڻ وسرندڙ داستان آهي.

ڪينجهر ڍنڍ جي ڪناري غريبي ۽ مسڪيني حال ۾ ڪن جي جهوپڙين، منهن ۽ پيڙين تي ٺهيل مختصر گهرن ۾، سنڌ جي هڪ اهم قبيلي جا ماڻهو رهندا هئا، جيڪي ويچارا غريب ۽ مسڪين، مڇي ماري پيٽ گذر ڪندا هئا. سندن عورتون ڪيئون ڪاريون ڪٽي مڇي وڪڻنديون هيون. اهڙي گدلي ۽ بدبودار ۽ هيٺي ماحول ۾ ”نوري“ نالي مهاڻي پلجي جوان ٿي، جيڪا شڪل شبيهه ۽ هلت چلت ۾ سڀني کان سرس هئي.

هڪ پيري سنڌ جو سلطان ڄام تماچي شڪار ڪندي اچي ڪينجهر ڪنڌيءَ تي نڪتو ته سندس نظر نوريءَ تي پئي ۽ کيس نوريءَ جي سادگيءَ ۽ سونهن وڻي وئي. ذات پات جا وهم وساري، ننڍڙي وڏائيءَ جا سنڌا مڃي، حاڪم ۽ محڪوم جا ويڇا ختم ڪري، نوريءَ جو سڱ سندس مائٽن کان گهريائين. مهاڻن به نوريءَ ۽ ڄام تماچيءَ جي شاديءَ جو رشتو خوشيءَ سان قبول ڪيو.

شاديءَ کان پوءِ به نوريءَ، پنهنجي بي پناهه حسن جي باوجود ۽ راڻيءَ ٿيڻ کان

ٻوڙ به نهٺائيءَ ۽ عاجزيءَ کي ڪو نه وساريو. نوريءَ جي هن گڻ ڄام کي اڃا وڌيڪ موھي وڌو. ڄام تماچي، نوريءَ جو ايترو خيال ڪرڻ لڳو جو ڄام جون ٻيون راڻيون نوريءَ سان ريس ڪرڻ لڳيون. ٻين راڻين ۾ ناز ۽ وڏائي هئي ته نوريءَ ۾ وري عاجزي ۽ نهٺائي هئي.

محلات جي سڀني راڻين وڏا هار سينگار ڪيا ۽ حيلاً وسيلاً هلايا، پر ڄام جي دل کڻي نه سگهيو، پر نوريءَ جي سچائي، قدرتي سونهن ۽ سادگيءَ ڄام جي دل ۽ دماغ تي اهڙو ته اثر ڇڏيو جو کيس پٽ راڻي ڪيائين. هڪ طرف وڏ گهراڻين سمن راڻين جا سيند سرما ۽ هار سينگار هئا ته ٻئي طرف نوريءَ جي سادگي، نماڻائي، نياز ۽ نهٺائي، مطلب ته نوري پنهنجي گڻن سبب مها راڻيءَ جو درجو حاصل ڪيو ۽ ڄام جي پوري زندگيءَ ۾ ٻي ڪا به راڻي نوريءَ جي جاءِ ماڻي نه سگهي.

شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ کي هن قصي تمام گهڻو متاثر ڪيو ۽ پنهنجي شاعريءَ جي ”سرڪاموڏ“ ۾ هن قصي ذريعي ڄام تماچيءَ جي مهاڻن سان سٺي هلت، غريبن سان همدردي ۽ ذات پات جا ويڇا ختم ڪرڻ کي پڌرو ڪيو آهي ۽ نوري مهاڻيءَ جي ڪردار جي سونهن ۽ نياز نوڙت جي ساراهه ڪئي آهي. هن قصي ۾ انساني برابريءَ جو بي مثال درس آهي.

...

بيت: 1

تون سَمُو، آئون گندري، مُون ۾ عيبن لڪ،
هِن منهنجي حال جي، توکي سِي پَرَڪ،
ڪارڻ رُب الڪ، مَتان ماگر مَتِين.

سَمُو:	ذات، ڄام تماچي، بادشاهه	ڪارڻ:	سبب، خاطر
گندري:	مُهائي	رُب:	الله تعاليٰ، پاڻهار
عيب:	نقص، گهٽتائي، ڪوٽ	الڪ:	الله تعاليٰ
لڪ:	لڪين، گهٽا	ماگر:	مهاڻن جي ذات جي
پَرَڪ:	سڃاڻ، خبر، ڄاڻ	مَتِين:	تبديل ڪرين، مُنهن ڦيرين، مَتائين

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سُرڪاموڏ“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاھ سائينءَ نوريءَ جي عاجزيءَ ۽ نهٺائيءَ جو بيان ڪيو آهي. نوري سنڌ جي حاڪم ڄام تماچيءَ کي عرض ڪري ٿي ته تون بادشاهه ۽ راج جر مالڪ آهين، پر آءٌ غريب مُهاڻي آهيان، مُون ۾ لڪين عيب آهن، توکي منهنجي هن حال جي خبر آهي، تنهنڪري سچي ڏٺيءَ جي واسطي مون غريب کان منهن نه موڙجانءِ. مطلب ته نوري مُهاڻي، عجز ۽ نياز سان ڄام تماچيءَ کي منت ڪري رستن جي ڀارت ڪري ٿي.

● ● ●

بيت: 2

هيٺ جرُ، مٽي مَجرُ، ڪنڌيءَ ڪونر ترن،
ورئي واهونڊن، ڪينجهر ڪٿوري ٿئي.

جر:	زمين اندر پاڻي	واهونڊا:	هوا، واءِ جو قسم، اولهه ڏکڻ
مَجرُ:	ڪنڌيءَ جو پُور	جي ڪُنڊ جو واءِ	
ڪنڌيءَ:	ڪنارو، ڪپر	ڪينجهر:	ڍنڍ جو نالو
ڪونر:	ڪنول جا گل	ڪٿوري:	مُشڪ، خوشبوءِ
ورئي:	موٽندي، ايندي		

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي رسالي جي ”سر ڪاموڌ“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه سائينءَ سنڌ جي مشهور ڪينجهر ڍنڍ جي فطري خوبصورتِي ۽ بي مثال حُسن جو نقش چٽيو آهي ته ڪينجهر ۾ هيٺ صاف شفاف پاڻي آهي، مٿان ڪنڌيءَ جي وڻن ۾ پور آهي، ڪينجهر جي ڪنڌيءَ تي ڪنول جا گل ترندا ڏسڻ ۾ ٿا اچن، جيڪي نهايت دلڪش ۽ وڻندڙ منظر پيش ڪن ٿا. وري جڏهن واهونڊي جون وڻندڙ هوائون لڳن ٿيون ته ڪينجهر جي چوڌاري گلن جي واس ڪري خوشبوءِ پکڙجي وڃي ٿي. هن بيت ۾ مجموعي طور ڪينجهر ڍنڍ ۽ ان جي خوبصورتِي بيان ڪيل آهي.

● ● ●

مشق

هنن بيتن ۾ شاهه عبداللطيف ڀٽائي نوريءَ جي روپ ۾ سچائي، سادگي، نهائي ۽ عاجزيءَ کي انسان جو بنيادي گُڻ ڪري پيش ڪيو آهي ۽ ان سان گڏ ڪينجهر ڍنڍ جي فطري سونهن جو عڪس به چٽيو آهي.

1- سوال:

1. مٿين بيتن جي روشنيءَ ۾ ٻڌايو ته نوري ذات جي ڪير هئي؟
 2. بيتن ۾ شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ ڪهڙو پيغام ڏنو آهي؟
 3. جام تماچيءَ کي نوريءَ جي ڪهڙي خوبي پسند آئي؟
- 2- هيٺ بيتن مان ساڳين اکرن ۽ آوازن سان ختم ٿيندڙ لفظ ڏجن ٿا. اوهان ڪجهه ٻيا اهڙا لفظ ڳولي خال ڀريو؟

(1) الڪ	(2)	(3)
(4) جر	(5)	
(6) ترن	(7)	

...

ليان چنيسر جي ڪهاڻي

سومرا گهراڻي جو هڪ ناليوارو بادشاهه چنيسر، ديول ڪوٽ تي حڪومت ڪندو هو. چنيسر حُسن، شان شوڪت ۽ دولت وارو بادشاهه هو. چنيسر جي پٽ راڻي ليلان سندس لاڏلي راڻي هئي. ڪونٽروءِ نالي هڪ شاهوڪار عورت چنيسر جي چاهت حاصل ڪرڻ خاطر سندس محلات ۾ ٻانهي ٿي آئي ۽ هميشه وجهه ڳوليندي رهندي هئي ته ڪنهن به طرح ليلان کي هرڪائي ۽ لالچ ۾ آڻي، چنيسر سان ملڻ جو موقعو حاصل ڪري سگهي.

هڪ ڏينهن ليلان کي، ڪونٽروءِ ٽو لکي قيمتي هار جي لالچ ڏيئي سندس مڙس چنيسر بادشاهه سان رهاڻ جي موڪل ورتي. انهيءَ رات چنيسر بادشاهه ملڪي معاملن ڏانهن رات جو دير سان محلات ۾ موٽيو ته ليلان هن کي ننڊاڪڙيءَ ڪيفيت ۾ وٺي وڃي ڪونٽروءِ جي حوالي ڪيو. صبح جو جڏهن چنيسر بادشاهه ننڊ مان جاڳيو ته ڪونٽروءِ کي ڏسي پريشان ٿي ويو. ڪونٽروءِ بادشاهه کي ٻڌايو ته ليلان لالچ ۾ اچي ٽو لکي قيمتي هار عيوض کيس چنيسر سان رهاڻ جو موقعو ڏنو هو. اها ڳالهه ٻڌي چنيسر بادشاهه ليلان تي چڙي پيو ۽ کيس پنهنجي دل تان لاهي ڇڏيائين ۽ هن کي پنهنجي مائٽن ڏانهن موٽائي موڪليائين.

هن واقعي کان پوءِ ليلان جيڪا چنيسر جي پٽ راڻي هئي ۽ راج ۾ وڏي مان

مرتبجي واري هئي، لالچ جي ڪري مڙس جي نظرن مان ڪري پئي. پوءِ ته هن گهڻا
 حيلو وسيلو ڪيا ۽ چنيسر کي منت ميڙ ڪئي، پر چنيسر بادشاهه ليلان جي هڪ به نه
 ٻڌي آخر آسرو پلي ڏهاڳ جو داغ کڻي، پنهنجي پيڪن رواني ٿي. ليلان جي اندر ۾ پوءِ به
 اها آس رهي ته هڪ نه هڪ ڏينهن چنيسر هن جي غلطي معاف ڪري هن کي واپس
 ساڳيو مرتبو ڏيندو. پر سالن جا سال گذري ويا، چنيسر جي ڪاوڙ ٿڌي ڪا نه ٿي.
 گهڻن سالن کان پوءِ چنيسر بادشاهه پنهنجي وزير جڪري جي شاديءَ ۾ شريڪ
 ٿيڻ لاءِ ليلان جي اباڻي ملڪ پهتو. اتي شاديءَ جي ڪاڄ ۾ جڏهن اوچتو ٻئي آمهون
 سامهون ٿيا ته پراڻي محبت کي ياد ڪري صدمي ۾ سندن ساهه جو پڪيڙو اڏامي ويو
 ۽ هو هن جهان مان موڪلائي ويا.

● ● ●

بيت: 1

الله! ڏاهي مَر ٿيان، ڏاهيون ڏک ڏسن،
مُون سين مون پرين، پورائيءَ ۾ پال ڪيا.

ڏاهي:	سياڻي، عقلمند	پورائي:	ڪم عقلي، اڻ ڄاڻائي
مَر:	نَه	پال:	چڱائي، سنائي، پلائي
پرين:	محبوب، دوست		

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي رسالي جي ”سُر ليلاڻ چنيسر“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه سائين ٻڌائي ٿو ته ليلاڻ جنهن سياڻپ سمجهي ٿو لکي هار عيوض پنهنجي مڙس جو ڪونٽروءُ نالي عورت سان سودو ڪيو هو. اُن کي اها سياڻپ مهانگي پئجي وئي ۽ مرڳو مڙس من تان لاهي ڇڏيس.

ليلاڻ پڇتائيندي الله تعاليٰ کان دعا گهري ٿي ته اي منهنجا مالڪ! مون کي اهڙو عقل نه ڏي، جنهن ۾ لالچ شامل هجي. اهڙي عقل واريون سياڻيون مون وانگر ڏک ڏسنديون آهن. پر جڏهن مون کي اهو لالچ وارو عقل نه هو ۽ جڏهن آءٌ سادي ۽ سچي هيس ته مون سان منهنجي محبوب مڙس تمام گهڻيون پلايون ۽ چڱايون ڪيون.

● ● ●

بيت: 2

جي ليلائي مَ لهين، تہ پُڻ ليلائج،
آسر مَ لاهيج، سڄڻ باجهيندڙ گهڻو.

ليلائي: منت ڪري آسر: آسرو اُميد
لهين: حاصل ڪرين، پائين سڄڻ: دوست، خير خواه
ليلائي: منت ڪج باجهيندڙ: باجه ڪندڙ باچارو، رحم وارو

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي رسالي جي ”سُر ليلان چنيسر“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه سائين فرمائي ٿو ته: اي ليلان توکي پنهنجي مڙس جي رضامنديءَ لاءِ عاجزيءَ سان هيٺائين وٺي ٻاڏائڻ ۽ منت ڪرڻ گهرجي ۽ الله مان آسرو نه لاهڻ گهرجي، ڇو ته اهو رحم ڪرڻ وارو آهي. هن ڳالهه مان اسان کي اهو سبق ٿو ملي ته انسان کي پنهنجي رب آڏو هميشه ۽ هر هر ٻاڏائڻ ۽ منت ڪرڻ گهرجي. الله تعاليٰ مان ڪڏهن به آسرو لاهڻ نه گهرجي، ڇاڪاڻ ته الله تعاليٰ ڏاڍو باجه ڪندڙ ۽ رحم وارو آهي. نيٺ ته بندي جو عرض اگهاڻيندو.

مشق

لوپ ۽ لالچ واري سوچ انسان لاءِ ڏکن ۽ خساري جو سبب بڻجي ٿي، پر سچائيءَ ۽ سادگيءَ سان خوشيون نصيب ٿين ٿيون. تنهن ڪري سچائيءَ سان ڏٺيءَ در پاڌاڻ ۾ گهرجي. ڇاڪاڻ ته الله سائين نهايت ٻاجهارو ۽ رحم وارو آهي.

1- سوال:

1. شاهه عبداللطيف ڀٽائي ليلان جي زباني ڏک ۽ سک جو ڪارڻ ڇاڪي سڏي ٿو؟
2. شاهه صاحب ليلان کي ڪهڙي صلاح ٿو ڏئي؟
3. اُميد ۽ نا اُميديءَ بابت شاهه صاحب ڇا چيو آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو؟

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
ڏاهي	پورائي		
سجڻ	ٻاجهيندڙ		
آسرو			

1. شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي سرليان چنيسر تي مختصر نوٽ لکو!
2. سرليان چنيسر ۾ شاهه صاحب جي ڏسيل ڳالهه مان اوهان ڇا سکيو آهي؟

عمر مارئيءَ جو قصو

عمر مارئيءَ جو قصو سنڌ جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ مشهور آهي. مارئيءَ جي پيءُ جو نالو پالڻو پنهور ۽ سندس ماءُ جو نالو ماڏوئي هو. هي مسڪين مارو ٿر جي ملير واري علائقي جي پالو ڳوٺ ۾ پني ٻاري ۽ مال تي گذر سفر ڪندا هئا. مارئيءَ جو مڱڻو ننڍپڻ ۾ ئي سندس مائٽ ڪيت سان ٿيل هو. ساڳئي وقت سندن هڪ نوڪر ڦوڳ به مارئيءَ کي پسند ڪندو هو. مارئي سونهن ۾ سڀني کان سرس ۽ لچتن ۾ لاجواب چوڪري هئي. جڏهن جوان ٿي ته ڦوڳ مارئيءَ جي پيءُ کان سندس سڱ گهريو پر مارئيءَ جي پيءُ انڪار ڪيو. تنهن تي ڦوڳ ڪاوڙ ۽ حسد سببان وڃي وقت جي حاڪم عمر سومري کي هرڪايو ته مارئي جهڙي سهڻي ۽ من موهيندڙ عورت شاهي محلات ۾ ئي سونهين.

عمر بادشاهه ڦوڳ کي ساڻ ڪري مارئيءَ جي ملڪ ملير اچي پهتو. صبح جو جڏهن مارئي پنهنجي سرتين سان ڪوهه تي پاڻي ڀرڻ آئي ته عمر ويس بدلائي پاڻي ٻيٽ جي بهاني مارئيءَ جي ڀرسان اچي، کيس ڪنڀي ڪٽي اُٺ تي ويهاريو ۽ اچي عمر ڪوٽ ۾ قيد ڪيو. عمر، مارئيءَ کي لالچ ڏيندي چيو ته تون منهنجي پٽ رائي ٿي ويهه، پر مارئيءَ بنهه انڪار ڪيو. جڏهن عمر گهڻو ستايس ته هن کي چوڻ لڳي ته: ڪيت سان منهنجو سڱ ٿيل آهي، سو آءٌ ڪنهن ٻئي جي ٿي نه ٿي سگهان. مون کي

موڪل ڏي ته موٽي ملير وڃان.

عمر جي قيد ۽ بند ۾ رهندي، مارئي رات ڏينهن پنهنجن اباڻن، جيڏين سرتين ۽ وطن کي ساري جُهرندي ۽ جهجندي رهي. عمر جي پت پتپهرن، بخمل ۽ بافتن کي اباڻي لوئيءَ جي مٽ نه ڪيائين. عمر جي سون ۽ چانديءَ جي ڳهن، عطر عنبيرن، شاهي طعامن ۽ ميون مٺاين کي پنهنجي اباڻن جي سادي رهڻي ڪهڻيءَ ڏٺ ۽ ڏونئرن جي برابر نه سمجهيائين.

عمر وٽ قيد دوران مارئيءَ جو من محلن ۾ مُنجهندو رهيو. عمر کي عرض ڪيائين ته جيئري مارن جو منهن ڪونه ڏنم، پر جي وطن لاءِ واجهائيندي مري وڃان ته مهرباني ڪري منهنجو مڙهه ملير موڪلجانءِ، ته جيئن ڏاڏاڻي ڏيهه جي ولڙين جو واس مون کي نصيب ٿئي.

مارئيءَ جي اها ڪيفيت ڏسي عمر بيوس ٿي پيو ۽ مارئيءَ کي پنهنجي پيٽ ڪري ملير پُڄائي آيو. مارئيءَ پنهنجي عزت آبرو سنڀالي رکي، هوءُ پنهنجي مائٽن ۽ محبوب وطن ۽ ماڳ سان سڄي رهي. عمر سومري پنهنجي آر مڃي ۽ مارئيءَ کي سوکڙيون پاڪڙيون ڏيئي پنهنجي ملڪ ملير روانو ڪيو.

مارئيءَ جي سچائي، همت، بي ڊپائي ۽ پاڪدامني توڙي ساڻيهه جي سک ۽ مارن جي محبت کي ڏسي شاهه صاحب تمام گهڻو متاثر ٿيو ۽ مارئيءَ جي ڪردار، ملير، ڏٺ، چانگن ۽ چيلڙن، لوئيءَ ۽ لڄ کي هڪ ڌار سُڙ ۾ سمائي، هن کي هڪ اهڙو مثال ڪري پيش ڪيو آهي، جو هر انسان، عورت توڙي مرد سندس ڪردار جهڙو ٿيڻ توڄاهي. مارئيءَ طرفان، لالچ، قيد ۽ بند جون تڪليفون سهڻ ۽ وقت جي وڏي طاقت سان مهاڏو اٽڪائڻ جو حوصلو اسان لاءِ سبق آهي.

...

بيت: 1

جيها جي تيهه، مون مارو مچيا،
 مون جيڏيون ملير ۾، چوندين موگه ميهه،
 منهنجي آه اها، ڪڏهن ڪيرائيندي ڪوٽ کي!

جيها:	جهڙا	ميهه:	پاڇيءَ جو قسم
تيهه:	تهڙا	آه:	رڻ صدا، دانهن
موگه:	گهڙا، ججهه	ڪوٽ:	محل، قلعو

بيت جي سمجهاڻي

هيءَ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ’سُر مارئيءَ‘ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ مارئي چوي ٿي ته منهنجا مارو مائت جهڙا به آهن، غريب مسڪين، ميرا سيرا، تهڙا ئي مون کي قبول آهن، ڇو ته اهي منهنجا پنهنجا آهن. منهنجي ڳوٺ ملير ۾ منهنجيون سرتيون ۽ جيڏيون ججهه ميهه ۽ ٻيون پاڇيون چونڊينديون هونديون، انهن سان ملڻ لاءِ منهنجي دل دانهون پئي ڪري ۽ ڏکي دل جي دانهن ۽ آه هڪ ڏينهن ضرور عمر بادشاهه جي ڪوٽ قلعن کي ڪيرائيندي ۽ آءُ آزاد ٿي پنهنجي ملڪ ملير وينديس.

● ● ●

بيت: 2

اِيءَ نه مارن ريت، جيئن سيٺ مٿائن سونَ تي،
اچي عمرڪوٽ ۾، ڪنڊيس ڪانه ڪريت،
پڪن جي پريت، ماڙين سين نه مٿيان.

اِيءَ:	اها	ڪريت:	خراب روش، ڪني ريت
ريت:	رسم، رواج	پريت:	محبت، سڪ، اڪير
سيٺ:	مٺ مائٺ، عزيز	ماڙي:	محلات
مٿائن:	بدلائن	مٿيان:	بدلايان

عمرڪوٽ: علائقو شهر، جتي عمر بادشاهه جو محل هو (هن وقت عمرڪوٽ
ڪي ضلعي جي حيثيت حاصل آهي)

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سُر مارئيءَ“ مان چونڊيو ويو آهي. شاھ سائين مارئيءَ جي زباني عمر سومري کي جواب ڏيندي چوي ٿو ته: اي عمر سومرا! اهو اسان غريب ماروئڙن جو دستور ۽ رواج نه آهي، جو سون ۽ دولت جي لالچ ۾ اچي پنهنجيون مٿيون مائٽيون بدلايون ۽ پنهنجا نانا ٿوڙيون. هتي عمرڪوٽ ۾ اچي آءُ ڪا اهڙي ڪڏي روش اختيار نه ڪنديس ۽ ڪوبه اهڙو ڪچو ڪم ڪانه ڪنديس، جو منهنجي مٿن مائٺن ۽ مٿيءَ تي ڪو حرف اچي. مون کي پنهنجي اباڻن ڪڪن ۽ مٿيءَ سان جيڪا محبت آهي، اها تنهنجي ماڙين عيوض هرگز نه مٽائينديس.

بيت: 3

الله! ائين مَ هوءَ، جيئن آءُ مَران بند ۾،
جُسو زنجيرن ۾، راتو ڏينهان روءَ،
پهرين وِجان لوءَ، پوءِ مَر پُڄنم ڏينھڙا.

الله ائين مَ هوءَ:	اي الله ائين نہ ٿئي	روءَ:	روئي تو رڙي تو
بند:	قيد	لوءَ:	وطن، ساڻيه
جُسو:	وجود، جسم	مَر:	پِل
راتو ڏينهان:	ڏينهن رات	پُڄنم:	منهنجا پورا ٿين

بيت جي سمجھاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي رسالي جي ”سُرمارئيءَ“ مان چونڊيو ويو آهي. جنهن ۾ شاهه سائين مارئيءَ جي زباني پنهنجي ڌرتيءَ سان محبت جو اظهار ڪيو آهي. مارئي چوي ٿي ته اي الله سائين! متان ائين نہ ٿئي، جو آءُ هتي قيد ۾ ئي مري وِجان، منهنجو جسم زنجيرن ۾ قيد آهي، پر پوءِ به رات ڏينهن پنهنجي ماروڙن لاءِ پڪاريندي رھان ٿي. منهنجي هيءُ آس آهي ته پهرين پنهنجي وطن وِجان، پوءِ پل منهنجي زندگيءَ جا ڏينهن پورا ٿين ۽ مري وِجان.

مشق

هنن بيتن ۾ حب الوطني، پنهنجن هم وطنن سان وفاداري، قيد ۽ ڏاڍاين باوجود پنهنجي اصول تي قائم رهڻ ۽ انسان لاءِ پاڪيزگي قائم رکڻ جو پيغام ڏنو ويو آهي، ڇاڪاڻ ته انسان جيستائين پنهنجي مٽيءَ ۽ پنهنجي مائٽن سان سچو نه آهي، تيستائين هن جي شخصيت اڻپوري آهي.

سوال:

1. مارئيءَ کي عمر ڪهڙي سبب جي ڪري اغوا ڪيو؟
2. قيد ۾ مارئيءَ جي حالت ڪيئن هئي؟
3. قيد واري پوري عرصي ۾ مارئيءَ جو عمر سان سلوڪ ڪيئن رهيو؟
4. مارئيءَ سان قيد ۾ عمر سومري ڪهڙو ورتاءُ ڪيو؟

بيت جي ستن جي آخر ۾ آيل هم آواز لفظن کي قافيو چئبو آهي. هيٺ ڪجهه اهڙا لفظ لکجن ٿا. اوهان ڪجهه وڌيڪ اهڙا لفظ ڳولي لکندا؟

(1) ريت	(2)	(3)
(4) جيها	(5)	(6)

نوٽ: مارئيءَ جي ڪردار تي تفصيلي نوٽ لکو.

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب چوٿون)

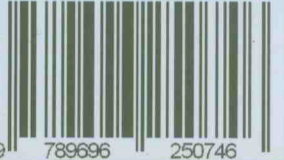

ڊاڪٽر فهميده حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ISBN 978-9-6962507-4-6

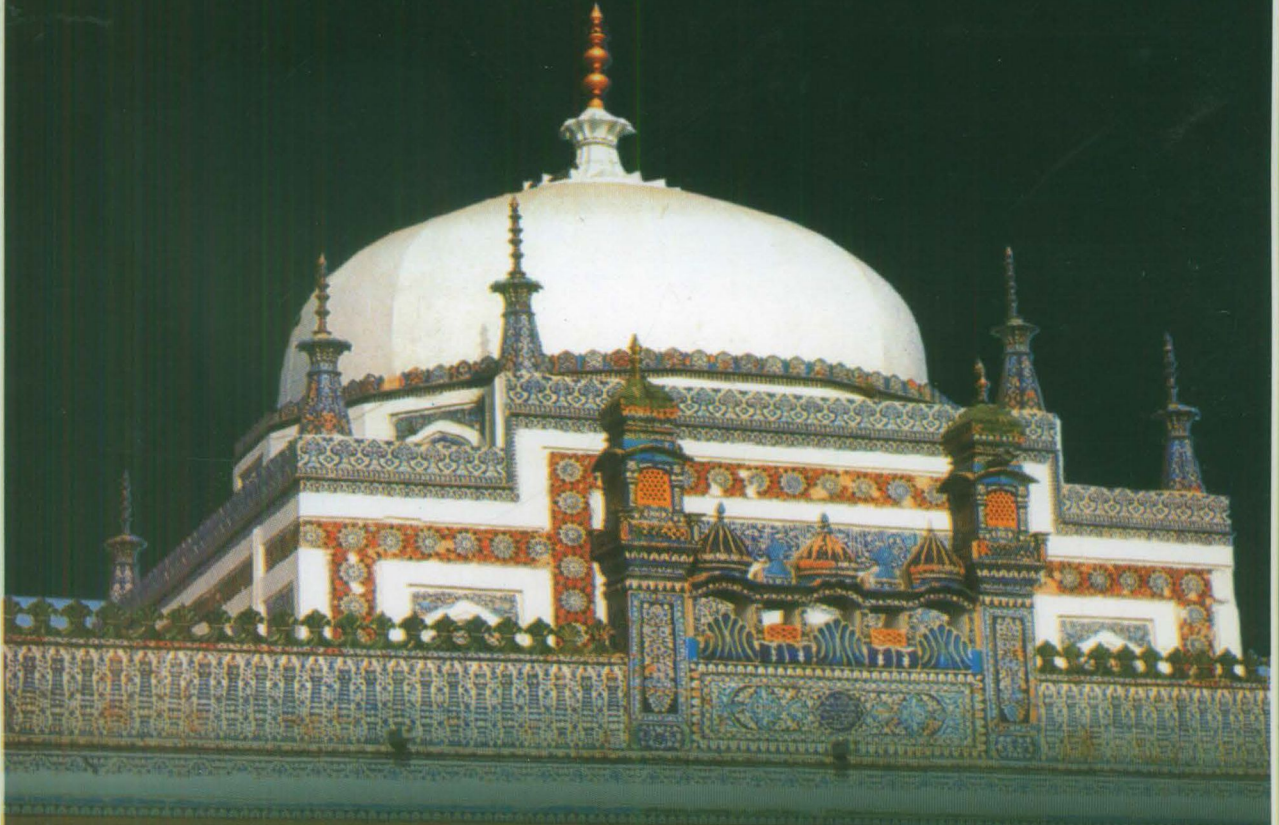
9

789696

250746

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب پنجون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

ٲارن لاءِ ’ڊرس لطيف‘ جو سلسلو

اسات جو شاه لطيف

(مڪتاب پنجون)

سهيڙيندڙ

ڊاڪٽر فهميده حسين

صلا حڪار

تاج جويو ۽ سيد شيرشاهه

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، سنڌ

2016ع

سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جو ڪتاب نمبر (251)

سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

اسان جو شاهه لطيف (ڪتاب پنجنون)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سهيڙيندڙ:

تاج جويو ۽ سيد شير شاهه

صلاحتڪار:

پهريون: 2012 ع. ٻيو: 2014 ع. ٽيون: 2016 ع

چاپو:

2000

تعداد:

– 50 روپيا
ايم ايڇ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.

قيمت:
پاران

Catalogue Reference

Hussain Fahmida, Dr.
Asan Jo Shah Latif
Children's Literature
Sindhi Language
Sindhi Language Authority
ISBN 978-969-625-075-3

ASAN JO SHAH LATIF

Compiled by:	Dr. Fahmida Hussain
Edition:	1 st 2012, 2 nd 2014, 3 rd 2016
Quantity:	2000
Price:	Rs. 50 =
Composed by:	Hussain Ahmed & Asadullah Bhutto.
Title:	Asadullah Bhutto
Published by:	Sarfraz Rajar Chairman, Sindhi Language Authority National Highway, Hyderabad. Sindh, 71000, Pakistan.
Tel:	022-9240050-53
Fax:	022-9240051
E-mail:	contact@sindhila.edu.pk
Website:	www.sindhila.org
Printed by:	M s Ali Hussnain & Printing Services. Hyderabad.
Digitized by	M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

هيءَ ڪتاب، سرفراز راجڙ، چيئرمئن سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، ميسرز علي حسين پرنٽنگ سروسز حيدرآباد مان

ڇپرائي، اداري جي آفيس، نيشنل هاءِ وي، حيدرآباد، سنڌ مان پڌرو ڪيو.

هن ڪتاب بابت

هن ڪتاب ۾ شاھ عبداللطيف ڀٽائي جي رسالي مان ”سرمومل راڻي“، ”سُر سھڻي“ ۽ ”سسئيءَ جي پنجن سرن“ مان ڪجهه چونڊ بيت ڏنا ويا آهن.

– سرمومل راڻي ۾، ”مومل ۽ راڻي“ جي ڪھاڻيءَ جي پس منظر ۾، راڻي جي روپ ۾ انساني ڪردار ۾، سورھيائي ۽ ڏاھپ جھڙا موضوع آهن ته ٻئي طرف مومل جي وچوڙي ۽ وري ملڻ جي اميد جي ڪيفيت پڻ هن ڪتاب جو موضوع آھي.

– سُر سھڻيءَ ۾ سنڌو درياھ جي موج ۽ مستيءَ واري زماني ۾ اُن جي دھشت ۽ ان سان تعلق رکندڙ ماحول جي عڪاسي ٿيل آھي. اھڙي ماحول ۾ ”سھڻي مياھار“ واري واقعي جي سورمي سھڻيءَ جي ھمت ۽ بي ڊٻائيءَ کي پيش ڪيو ويو آھي.

– ”سسئي پنھونءَ“ جي داستان ۾ وري ڪيچ مڪران جي شھزادي پنھونءَ ۽ سنڌ جي سسئيءَ جي ڪھاڻيءَ جي پس منظر ۾ اُن دور جي وڻج ۽ واپار، طبقاتي اوچ نيچ، سسئيءَ جي جابلو سفر جي ڏکڻ ۽ تڪليفن جو ذڪر ٿيل آھي. هن ڪتاب ۾ شامل بيتن ۾ شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ عورت کي پنھنجي روايتي وفا ۽ سچائيءَ واري ڪردار ۾ ڏيکاريو آھي.

ناشر پاران

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي. اسڪولي ٻارن ۾ سنڌ جي سدا حيات شاعر شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي فڪر ۽ پيغام کي پهچائڻ لاءِ 'اسان جو شاهه لطيف' جي عنوان سان پنج ڪتابڙا پهريون ڀيرو سال 2012ع ۾ شايع ڪرايا هئا. ابتدائي طور هن ڪم جو خيال سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جي بورڊ آف گورنرس جي معزز ميمبر ڊاڪٽر سليمان شيخ ڏنو هو. ان ڪري پهرئين ۽ ٻئي ڇاپي جون ڪيتريون ئي ڪاپيون سنڌ گريجوئيٽس اسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ هلندڙ 'روشن تارا' اسڪولن لاءِ خريد ڪيون ويون.

اسان کي خوشي ٿي آهي جو شهدادپور ضلعي سانگهڙ جي هڪ خانگي اسڪول ۾ پنهنجي اسڪول ۾ 'درس لطيف' جو هيءُ سلسلو پڙهائڻ شروع ڪيو آهي ۽ اٿارٽيءَ جو هيءُ سلسلو 'اسان جو شاهه لطيف' پنهنجي ڪورس تي رکيو آهي. هن ڪتاب جو هي ٽيون ڇاپو پڻ ان اسڪول جي گهرج کي آڏور کڻي شايع ڪرايو پيو وڃي. اسان جي ڪوشش آهي ته سنڌ جي سرڪاري توڙي خانگي اسڪولن کي پڻ ان ڳالهه تي راضي ڪريون ته اهي پنهنجي نصاب ۾ 'درس لطيف' جو هي سلسلو پڙهائڻ شروع ڪن.

مون کي اميد آهي ته هن سلسلي ۾ اسان کي سٺي موٽ ملندي ۽ اٿارٽيءَ پاران ورتل هي ننڍڙي ڪوشش شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي آفاقي پيغام ۽ فڪر کي ٻارڙن ۾ روشناس ڪرائڻ سان گڏ انهن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي وڌ ۾ وڌ استعمال جو سبب پڻ بڻبي.

سرفراز راجڙ
چيئرمئن
سنڌي لئنگئيج اٿارٽي

5 مئي، 2016ع

حيدرآباد، سنڌ

پنهنجي پاران

سڄي دنيا ۾ اهو دستور آهي ته اتان جا تعليمي ماهر ۽ علمي ادارا پنهنجن ڏاهن، عالمن، اديبن، شاعرن ۽ سندن ڪم جي باري ۾ پنهنجي نئين نسل کي ڄاڻ ۽ آگاهي ڏيڻ لاءِ انهن جي زندگين توڙي تخليقن بابت ٻاراڻا ايڊيشن ڪيندا آهن ۽ اهي نه صرف اسڪولن ۾ ’واڌو مددگار مطالعي‘ (supplementary reading) لاءِ پڙهائڻ ضروري سمجهيا ويندا آهن. پر ٻارن جا مائٽ گهر ۾ انهن جي اڀياس کي همٿائيندا آهن ۽ کين ڪنهن ڪاميابيءَ يا سالگرهه وغيره جهڙن موقعن تي سوکڙيءَ طور به ڏيندا آهن. انگريزي ٻوليءَ جي وڏي شاعر ۽ ڊرامانگار وليم شيڪسپيئر جي مشهور ڊرامن جا مختصر ٻاراڻا ايڊيشن هجن يا اردوءَ جي شاعر علامه اقبال بابت ’اسان جو اقبال‘ نالي سيريز جا ڪتاب، اهي ٻارن ۾ انهن شاعرن بابت وڏي ساڃاهه پيدا ڪن ٿا.

سال 2012ع ۾ هن ڪتاب جي پهرئين ڇاپي کان اڳ محترم ڊاڪٽر سليمان شيخ صاحب ٻڌايو هو ته سنڌ گريجوئيٽس ائسوسيئيشن جي نگرانيءَ ۾ سنڌ جي مختلف شهرن ۾ هلندڙ 25 ’روشن تارا‘ اسڪولن ۾ چوٿين کان اٺين ڪلاس تائين ’شاهه لطيف‘ پڙهايو ويندو آهي، ان لاءِ هن ڪجهه ڪتاب به تيار ڪرايا هئا، جيڪي انهن اسڪولن ۾ نصابي ڪتابن طور پڙهايا ويندا هئا. بعد ۾ اها خوشخبري به ٻڌائي هئائون ته سنڌ حڪومت به اصولي طور اها ڳالهه قبول ڪئي آهي ۽ جلد ئي ان ڏس ۾ ڪوفيصلو ٿيڻ وارو آهي، جنهن موجب اسڪولن ۾ ”درس لطيف“ جو آغاز ڪيو ويندو.

انهيءَ حوالي سان ان وقت اسان بهتر سمجهيو ته سنڌي لئنگئيج اٿارٽي به سنڌي ٻوليءَ جي معمار ۽ محسن شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ڪرڻ جي مقصد سان ”درس لطيف“ ڏيڻ لاءِ ننڍڙا ڪتابڙا ڇپرائي، پنهنجو ڪردار ادا ڪري ان ڏس ۾ پنج ڪتابڙا تيار ڪيا ويا، جن ۾ ٻارن جي عمرين کي ذهن ۾ رکي تمام سؤلا ۽ سبق آموز بيت درجيوار ڏنا ويا. هر هڪ بيت ۾ موجود ڏکين لفظن جون معنائون ۽ بيت جي سمجهاڻي ڏني. ٻارن ۾ ڪنهن نه ڪنهن اخلاقي ڳڻ پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وئي. ان ڪم ۾ منهنجا مددگار محترم پروفيسر سيد شير شاهه ۽ محترم پروفيسر تاج جويو هئا، جن هنن ڪتابن کي نظر مان ڪڍيو ۽ تمام سهڻيون صلاحون ڏنيون. هن وقت هن ڪتاب جو ٽيون ڇاپو شايع ٿي رهيو آهي. مون کي اميد آهي ته هنن ڪتابڙن ذريعي سنڌ جي ٻارن ۾ اسان جي پياري ٻوليءَ جي عظيم شاعر شاهه لطيف جي ساڃاهه پيدا ٿيڻ سان گڏ سائنس اُنسيت پڻ پيدا ٿيندي.

ڊاڪٽر فهميده حسين

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جو رسالو

شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ڪلام واري ڪتاب کي ”شاه جو رسالو“ چيو ويندو آهي. هن رسالي ۾ 30 سُرا آهن. انهن کي سُر ان ڪري ٿا چون، جو اهو ڪلام موسيقيءَ جي سرن تي ٻڌل آهي ۽ انهيءَ کي ڳايو ويندو آهي. انهن مان سڀ کان پهريون سُر ”سر ڪلياڻ“ آهي. ”ڪلياڻ“ جو مطلب آهي سُڪ ۽ شانتِي. هن سر ٻڌڻ سان دل کي خوشي ۽ روح کي راحت ملي ٿي.

سر ڪلياڻ الله سائينءَ جي ساراه سان شروع ٿئي ٿو. جيڪو هن دنيا جو خالق ۽ مالڪ آهي. ان کانپوءِ هن سُر ۾ اسان جي پياري نبي حضرت محمد ﷺ جي مبارڪ ذات جا ڳڻ به بيان ڪيل آهن، جنهن اسان تائين الله سائينءَ جو پيغام پهچايو. شاه جي رسالي جا ٻيا سُر هي آهن:

”سُرِ يمن ڪلياڻ“، ”سُرِ ڪنڀات“، ”سُرِ سريراڳ“، ”سُرِ سامونڊي“، ”سُرِ سنهي“، ”سُرِ سسئي آبري“، ”سُرِ معذوري“، ”سُرِ ديسي“، ”سُرِ ڪوهياري“، ”سُرِ حسيني“، ”سُرِ ليلان چنيسر“، ”سُرِ مومل راڻو“، ”سُرِ مارئي“، ”سُرِ ڪاموڌ“، ”سُرِ گهاتو“، ”سُرِ سورٺ“، ”سُرِ ڪيڏارو“، ”سُرِ سارنگ“، ”سُرِ آسا“، ”سُرِ پ“، ”سُرِ ڪاهوڙي“، ”سُرِ پرو سنڌي“، ”سُرِ رامڪلي“، ”سُرِ ڪاپاڻي“، ”سُرِ پورب“، ”سُرِ ڪارايل“، ”سُرِ پياتي“، ”سُرِ ڌمر“ ۽ ”سُرِ بلاول“.

مٿي بيان ڪيل سُرَن مان ڪيترائي سر سنڌ جي لوڪ قصن ۽ انهن جي ڪردارن تي ٻڌل آهن. سر سنهي مشهور لوڪ قصي ”سنهي مينهار“ تي، سر سسئي آبري، سر معذوري، سر ديسي، سر ڪوهياري، سر حسيني، پنج سُر، مشهور لوڪ قصي ”سسئي پنهنءَ“ تي، سر ليلان چنيسر لوڪ قصي، ”ليلان چنيسر“ تي، سر مارئيءَ ”عمر

مارئيءَ تي. سرمومل راڻو ”مومل راڻي“ تي. سرڪاموڏ، ”توري ڄام تماچيءَ“ تي ۽ سُر سورٺ. ”سورٺ راءِ ڏياچ“ جي مشهور لوڪ قصن تي ٻڌل آهن. شاھ صاحب پنهنجي پيغام کي سمجھائڻ لاءِ انهن قصن کي مثال بنايو آهي. چو ته سنڌ ۾ اهي قصا عام ماڻهن ۾ اڳتي مشهور هئا ۽ اڃا تائين به مشهور آهن.

شاھ صاحب جيئن ته هڪ شاعر هئڻ سان گڏ، سنڌي ماڻهن جو رهبر ۽ رهنما به آهي، ان ڪري سندس ڪلام کي سمجھڻ ۽ سمجھائڻ لاءِ مختلف عالمن سندس رسالي جا ڇاپا ڪڍيا ۽ پنهنجي طرفان ڏکين لفظن جون معنائون ۽ بيتن جون سمجھاڻيون لکيون. انهن رسالن مان ڪي هي آهن:

سڀ کان پهرين شاھ صاحب جي وفات کانپوءِ سندس فقيرن جي يادگيريءَ جي مدد سان تيار ڪيل رسالي کي ”گنج شريف“ چيو وڃي ٿو. ان کانپوءِ ڊاڪٽر ارنيسٽ ٽرمپ، مرزا قليچ بيگ، ڊاڪٽر هوتچند مولچند گربخشاڻي، ڪلياڻ آڏواڻي، غلام محمد شهنواڻي، علام آءِ. آءِ قاضي، مولانا غلام مصطفيٰ قاسمي، ٻانهي خان شيخ ۽ ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ جهڙن عالمن شاھ جي رسالي جا مختلف نسخا ترتيب ڏئي ڇپرايا.

شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ پنهنجي هن رسالي ۾ مختلف سُرن ۾ ڌار ڌار موضوعن تي بيت چيا آهن، جيڪي سڀني اسان جي رهنمائي ڪندڙ آهن.

انهن موضوعن ۾ توحيد، رسالت، امامت، عدالت ۽ قيامت، حب الوطني، جدوجهد، قرباني، مستقل مزاجي، خودداري، عاجزي ۽ پڇتاءَ جهڙا موضوع شامل آهن. شاھ جي رسالي ۾ شاھ صاحب سنڌ سان پنهنجي محبت جو ثبوت ڏيندي، اُن جي ماڻهن، سندن رهڻي ڪهڻي، سوچ ويچار ۽ سياسي سماجي حالتن جو چٽو عڪس پيش ڪيو آهي. ان کانسواءِ هتان جا ماڳ مڪان، تاريخي اهڃاڻ ۽ اعليٰ شخصيتون پڻ هن رسالي ۾ موجود آهن. ائين ڪرڻ سان شاھ صاحب نه صرف انهن کي اهميت سان بيان ڪيو آهي، پر اسان کي انهن جي باري ۾ سٺي ڄاڻ ڏني آهي.

”شاھ جو رسالو“ سنڌ جي ماڻهن لاءِ ايترو اهم آهي، جو اهو لازمي طور هر گهر ۾ موجود هوندو آهي ۽ اسان جا بزرگ، خاص ڪري وڏڙيون عورتون، ڳالهه ٻولهه ۾ ان

مارئيءَ تي، سرمومل راڻو ”مومل راڻي“ تي، سرڪاموڏ، ”نوري ڄام تماچيءَ“ تي ۽ سُر سورث، ”سورث راءِ ڏياچ“ جي مشهور لوڪ قصن تي ٻڌل آهن. شاهه صاحب پنهنجي پيغام کي سمجھائڻ لاءِ انهن قصن کي مثال بنايو آهي، چو ته سنڌ ۾ اهي قصا عام ماڻهن ۾ اڳتي مشهور هئا ۽ اڃا تائين به مشهور آهن.

شاهه صاحب جيئن ته هڪ شاعر هئڻ سان گڏ، سنڌي ماڻهن جو رهبر ۽ رهنما به آهي، ان ڪري سندس ڪلام کي سمجھڻ ۽ سمجھائڻ لاءِ مختلف عالمن سندس رسالي جا ڇاپا ڪڍيا ۽ پنهنجي طرفان ڏکين لفظن جون معنائون ۽ بيتن جون سمجھاڻيون لکيون. انهن رسالن مان ڪي هي آهن:

سڀ کان پهرين شاهه صاحب جي وفات کانپوءِ سندس فقيرن جي يادگيريءَ جي مدد سان تيار ڪيل رسالي کي ”گنج شريف“ چيو وڃي ٿو. ان کانپوءِ ڊاڪٽر ارنيسٽ ٽرمپ، مرزا قليچ بيگ، ڊاڪٽر هوتچند مولچند گربخشاڻي، ڪلياڻ آڏواڻي، غلام محمد شهاڻي، علامه آءِ آءِ قاضي، مولانا غلام مصطفيٰ قاسمي، ٻانهي خان شيخ ۽ ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ جهڙن عالمن شاهه جي رسالي جا مختلف نسخا ترتيب ڏئي ڇپرايا.

شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ پنهنجي هن رسالي ۾ مختلف سُرن ۾ ڌار ڌار موضوعن تي بيت چيا آهن، جيڪي سڀني اسان جي رهنمائي ڪندڙ آهن.

انهن موضوعن ۾ توحيد، رسالت، امامت، عدالت ۽ قيامت، حب الوطني، جدوجهد، قرباني، مستقل مزاجي، خودداري، عاجزي ۽ پڇتاءَ جهڙا موضوع شامل آهن. شاهه جي رسالي ۾ شاهه صاحب سنڌ سان پنهنجي محبت جو ثبوت ڏيندي، ان جي ماڻهن، سندن رهڻي ڪهڻي، سوچ ويچار ۽ سياسي سماجي حالتن جو چٽو عڪس پيش ڪيو آهي. ان کانسواءِ هتان جا ماڳ مڪان، تاريخي اهڃاڻ ۽ اعليٰ شخصيتون پڻ هن رسالي ۾ موجود آهن. ائين ڪرڻ سان شاهه صاحب نه صرف انهن کي اهميت سان بيان ڪيو آهي، پر اسان کي انهن جي باري ۾ سٺي ڄاڻ ڏني آهي.

”شاهه جورسالو“ سنڌ جي ماڻهن لاءِ ايترو اهم آهي، جو اهو لازمي طور هر گهر ۾ موجود هوندو آهي ۽ اسان جا بزرگ، خاص ڪري وڏڙيون عورتون، ڳالهه ٻولهه ۾ ان جا بيت ڏينديون آهن ۽ انهن بيتن مان ڪيتريون ستون سنڌي ٻوليءَ ۾ چوڻين طور استعمال ڪيون وينديون آهن.

مومل راڻي جي ڪهاڻي

مومل، راجا نند نالي هڪ بادشاهه جي ڌيءَ هئي. جيڪو ميرپور ماٿيلي جو راجا هو. راجا نند کي ڪل ٽوڙيرون هيون، پر مومل انهن مان سڀني کان سونهن ۾ سرس ۽ سومل وري سڀني کان سياڻپ ۾ وڌيڪ هئي. راجا نند وٽ ڪنهن جانور جو طلسمي ڏند هو جنهن جي جادوءَ تي هو درياھ جي پيٽ ۾ پنهنجو خزانو پوري ڇڏيندو هو. هڪ ڀيري ڪو جادوگر، پينو فقير جو روپ وٺي راجا جي غير موجودگيءَ ۾ اهو طلسمي ڏند مومل کان ڊوڪي سان حاصل ڪري ويو ۽ پوءِ بادشاهه جو درياھ ۾ لڪل سمورو خزانو ڪڍي چورائي ويو.

اها خبر جڏهن راجا نند کي پيئي ته مومل تي ڏاڍو ناراض ٿيو پر سومل جي سياڻپ مومل کي مهلت ڏياري ۽ پيءُ کي ان کان وڌيڪ خزاني ڏيڻ جو واعدو ڪيائين. سومل جادوءَ جي ڪمن ۾ گهڻي هوشيار هئي، سو ويهي ويچار ڪيائين ته ڪو اهڙو منڊ منڊجي، جو خزانو هٿ ڪري سگهجي. اها سٺ سٺي، پيٽن ۽ ٻانهين ۽ نوڪريائين کي ساڻ ڪري ميرپور ماٿيلو ڇڏي، جيسلمير ويجهو لڊاڻي شهر ڀرسان ڪاڪ نديءَ جي ڪناري تي وڃي هڪ طلسمي رنگ محل ٺهرايائين. هن محل جي چوڌاري هڪ پرڪشش باغ رکرايو ويو. هن باغ ۾ اهڙا ورن وڪڙن وارا ڏکيا رستا ٺهرايا ويا، جو هڪ ڀيرو جيڪڏهن ڪو ڀلجي پيو ته ٻيهر ان کي وات ملڻ مشڪل ٿي ٿي پئي. محلات جي ٻاهر واري هڪ شيشي جو تلاءُ ٺهرايو ويو، جنهن ۾ طلسمي پاڻيءَ جو وهڪرو ڏسڻ ۾ ٿي آيو. محلات جي چئني طرفن کان جادوئي جانورن جي آوازن ماڻهن جي مت منجهائي ٿي ڇڏي. مهمان خاني ۾ هڪ جهڙيون ڪتون رکيل هيون، جن مان هڪ پڪي سٺ جي ۽ باقي ڪچي سٺ جون واڻيل هيون. ڪتن جي

هيٺان گهرا ۽ خوفناڪ ڪوھ ڪوٽيل هئا، جن جي تري ۾ لوهي ڪل لڳل هئا. مومل جي سونهن جو ٻڌي گهٽائي شوقين شهزادا ڏيساور ڏوري مومل ماڻڻ لاءِ ايندا هئا. انهن ۾ هڪ راڻو مينڌرو به هو. راڻو نهايت هوشيار ۽ بهادر شخص هو. هڪ ڏينهن اهو مومل ماڻڻ لاءِ لڏائي اچي پهتو. راڻي جي پهرين ملاقات مومل جي خاص ٻانهيءَ ناتر سان ٿي. ناتر راڻي کي پلائڻ لاءِ طرحين طرحين جون چالبازيون ڪيون. پر راڻي جي سياڻپ کان بچي نه سگهي. آخرڪار راڻو پنهنجي سياڻپ ۽ سورهيائيءَ سان ڪاڪ جو سمورو طلسمي ماحول پار ڪري وڃي مومل وٽ پهتو. ايئن هنن ٻنهي جي شادي ٿي وئي.

ڪجهه عرصو مومل سان گڏ رهڻ کان پوءِ، مومل کي واپس ورتڻ جا اقرار انجام ڏئي راڻو پنهنجي وطن واپس وريو. جڏهن پنهنجي ملڪ ڏت پهتو ته ڏت جي حاڪم همير سومري، راڻي کي قيد ڪري ڇڏيو. ڪجهه وقت کانپوءِ ڪن چڱن جي چوڻ تي بادشاهه همير راڻي کي قيد مان آزاد ڪيو.

هڪ رات راڻو وجهه وٺي مومل جي ماڙيءَ تي پهتو ته ڏنائين ته مومل سان گڏ هڪ شخص مرداڻي ويس ۾ ستل هو. ان تي راڻو پنهنجو لڪڻ مومل جي ڀر ۾ نشانيءَ طور رکي واپس ڏت موٽي ويو.

دراصل ان رات مومل جي پيڻ سومل مردانا ڪپڙا پائي ساڻس گڏ سٽي هئي. صبح جو جڏهن مومل جاڳي ته پنهنجي ڀرسان لڪڻ ڏسي هڪدم سمجهي وئي ته راڻو رات آيو هو ۽ سومل کي مرداڻي ويس ۾ غير مرد سمجهي رسي ويو آهي. پوءِ ته راڻي پٺيان گهٽائي قاصد موڪليائين. پر رٿل راڻو نه موٽيو.

نيٺ مومل کان وڌيڪ اوسيئڙو سٺو نه ٿيو. سو اٽڪل ڪري ويس بدلائي وڃي راڻي جي ملڪ پهتي ۽ ڪنهن حيلي بهاني راڻي کي سڄي حقيقت ٻڌايائين. پر راڻو نه ڀرتو. جڏهن مومل راڻي جي پرڇاڻڻ جا سڀ حيل و سيل هلائي چڪي ۽ راڻو راضي نه ٿيو ته مايوس ٿي وئي. پوءِ حالتون اهڙيون وڃي ٿيون جو پهرين مومل ۽ پوءِ راڻي هڪ ٻئي پٺيان موت قبول ڪيو.

بيت: 1

ڪاڪ ڪڙهي وَڻ وٽا، لُونو لڊاڻو،
تو پُڄاڻا سڀرين، آڻڻ اُجهائو،
مُين سين ماڻو، ناهِ مناسب ميندرا.

ڪاڪ:	نديءَ ۽ شهر جونالو	آڻڻ:	اڱڻ، سٺ ڪٽڻ لاءِ
ڪڙهي:	پري، سڙي	جاءِ، آستانو	
وَڻ وٽا:	وَڻ ختم ٿي ويا، سڙي ويا	اُجهائو:	وساڻو، ختم ٿيو
لُونو:	سڙي ويو، تباه ٿي ويو	مُين:	مئل عورتن، اڌ ڪُٺلن
لڊاڻو:	شهر، راجستان جو شهر لڊاڻو	ماڻو:	نخرو، ناز، انگل
پُڄاڻا:	کان پوءِ	مناسب:	جائز، نهندڙ
سڀرين:	محبوب، پرين، پيارو سڄڻ، دوست	ميندرا:	راڻي جونالو (راڻو)

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سرمومل راڻي“ مان کنيو ويو آهي. شاه صاحب فرمائي ٿو ته راڻي جي رسي ويڃڻ کان پوءِ ڪاڪ جو شهر برباد ٿي ويو آهي، وَڻ سُڪي ويا آهن، مومل جو آستانو به برباد ٿي ويو آهي. مومل جي لاءِ ڪاڪ ۾ سُجڻ کان سواءِ ٻيو ڪجهه به نه آهي، تنهنڪري مومل راڻي کي منت ڪندي چوي ٿي ته: اي راڻا! تنهنجي فراق ۽ جدائيءَ ۾ آءُ ته جيئري ئي مري ويئي آهيان ۽ مئلن سان هن طرح جو ورتاءُ تو جهڙي شخص کي ڪرڻ نٿو چڱائي.

بيت: 2

نئون نياپو آئي، راڻي ملا رات،
لڏيسون لطيف چئي، ڪنان ڌاتر ذات،
ڪهڙي پُجين ذات؟ جي آيا سي اگهيا

نياپو:	پيغام	ڌاتر:	سخي، ڏيڻ وارو الله سائين
ملا:	وٽان	ڌات:	قدرتي صلاحيت
لڏيسون:	اسان لڏي	اگهيا:	قبول پيا
ڪنان:	ڪان		

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سرمومل راڻي“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه سائين چوي ٿو ته راڻي وٽان رات اسان کي هڪ نئون پيغام مليو آهي، جنهن مان معلوم ٿيو ته الله تعاليٰ وٽ قبول پوڻ لاءِ، ڪنهن ذات پات جي ضرورت نٿي پوي. هن جي اڳيان سڀ برابر آهن، جيڪو سندس حضور ۾ ويندو، اهو قبول پوندو.

• • •

مشق

هنن بيتن ۾ راڻي کي ڏت علائقي جو رهندڙ سڏيو ويو آهي، جيڪو هڪ معتبر شخص آهي. هو مومل کي حاصل ڪرڻ لاءِ پنهنجي صلاحيتن سان ڪامياب ٿيو ۽ مومل ماڻيائين، پر غلط فهميءَ سبب جڏهن مومل کان رڻو ته سڀ ڪجهه ختم ٿي ويو.

سوال:

1. راڻو ڪهڙي علائقي جو رهندڙ هو؟
2. راڻي جي رسڻ کان پوءِ ڪاڪ جي ڪهڙي صورت حال هئي؟
3. الله سائين وٽ قبول ٻوڻ لاءِ ڪهڙي ڳالهه جي ضرورت آهي؟

نوٽ: ڏنل بيتن مان قافين جا ڪجهه لفظ لکجن ٿا. بيت پڙهي قافيا ڳولي لکو؟

(1) لڊاڻو	(2)	(3)
(4) رات	(5)	(6)
(7) عقل	(8)	

نوٽ: مومل جي ڪردار تي مختصر نوٽ لکو:

بيت: 3

سوڊا صبرُ تنهنجو، بي عقلن عقل،
آهي انگ امل، ماڻ تنهنجي ميندرا!

سوڊا:	نالو راڻي جي ذات	آمل:	قيمتي، بي بها
صبر:	خاموشي، تحمل	ماڻ:	خاموشي، چپ
بي عقل:	بنا عقل وارا، بيوقوف	ميندرو:	راڻو، نالو
انگ:	ڏانءُ، هنر، حرثت		

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائي جي رسالي جي ”سرمومل راڻي“ مان چونڊيو ويو آهي. هن بيت ۾ شاھ صاحب فرمائي ٿو ته: راڻي سوڊي جو چپ چاپ مڙهي ويڃي ۽ ڪاوڙ ڪرڻ بدران صرف نشاني رکي ويڃي. سندس صبر ۽ سهڻي ڪي ظاهر ڪري ٿو. راڻي جواهد صبر ۽ سهڻي هڪ بي بها گڻ آهي. جيڪو مومل جهڙي بي عقل کي به عقل ڏئي ٿو. مومل راڻي جي جدائيءَ مان اهو سبق حاصل ڪري ٿي، ته راڻي جو ڪوڏوھ ڪونهي، پر مومل پاڻ ئي اهڙو سبب پيدا ڪيو جو راڻي کي غلط فهمي ٿي. مطلب ته سوڊي جو صبر ۽ ماڻ مومل لاءِ عقل ۽ نصيحت پرائڻ جو سبب ثابت ٿئي ٿو.

● ● ●

سھڻي ميهار جو قصو

سھڻي هڪ ڪنير جي ڌيءَ هئي. ننڍڙي هوندي کان ئي سونھن ۾ سڀني کان سرس هئي. جيئن وڏي ٿيندي وئي، تيئن سندس حسن به هڪاري وڌندو ويو. سندس انهيءَ سونھن جي ڪري کيس ’سھڻي‘ سڏيندا هئا.

انهيءَ زماني ۾ هڪ واپاري عزت پيگ بخارا مان واپار سانگي اچي سھڻيءَ جي شهر ۾ ٽڪيو. هڪ ڏينھن ٿانون وٺڻ جي لاءِ عزت پيگ جڏھن ڪنير جي گھر پهتو ته سھڻيءَ کي ڏسندي ئي اها کيس وڻي وئي، سو وطن ورڻ جو خيال لاهي اتي ئي ٽڪي پيو. سھڻيءَ جي پيءُ کان مھانگا ٿانو خريد ڪري سستي اگھ تي ڪپائيندو رهيو. ان ڪري ڪاروبار ۾ کيس چڱو خاصو نقصان ٿيو ۽ ڪنير جو هن تي قرض چڙهي ويو. سھڻيءَ جي پيءُ قرض جي عيوض هن کي پاڻ وٽ نوڪر ڪري رکيو ۽ هو سھڻيءَ جي پيءُ جون مينھون چارڻ لڳو. ان ڪري مٿس ”ميهار“ نالو پئجي ويو.

سھڻيءَ ۽ ميهار جي ملڻ جي خبر ماڻھن ۾ چوڀول پيدا ڪيو. سھڻيءَ جي پيءُ ماڻھن جي ڳالھين کان بچڻ لاءِ سھڻيءَ جو رشتو زبردستي سندس سوٽ ڏم سان ڪري ڇڏيو. سھڻي ويڃاري گھڻو ئي رني رڙي ۾ ويس ڪجهه به ڪو نه هوڏانهن ميهار درياھ جي ٻئي ڀر ڦيرائڻو ويس ڪري دونھين ڏکائي وڃي ويهي رهيو. پوءِ به سھڻي ۽ ميهار جو هڪٻئي سان ملڻ جلڻ هلندو رهيو.

سھڻي سياري توڙي اونھاري درياھ تري وڃي ميهار وٽ پهچندي هئي. ميهار سان ملڻ جي شوق ۾ کيس درياھ جي دھشت کان به خوف نه ٿيندو هو. ساهرن کي جڏھن رات جي اونداهين ۾ درياھ پار ڪري، ميهار سان ملڻ جي خبر پئي ته انھن کيس سختيءَ سان منع ڪيو. پر سھڻي نه مڙي، سو هڪ ڏينھن انھن سندس ترڻ واري پڪي گھڙي جي جاءِ تي ڪچو گھڙو رکي ڇڏيو. رات جو سھڻي معمول مطابق ترندي جڏھن وچ سير ۾ پهتي ته ڪچو گھڙو ڀرڻ لڳو. پر هن همت نه هاري. ڪجهه وقت ٻانھن جي ٻل تي ترندي وئي. نيٺ جڏھن بيحال ٿي ٻڏڻ لڳي ته دانھون ڪوڪون ڪيائين ۽ ميهار کي پڪاريائين.

ميهار جو اڳ ۾ ئي سھڻيءَ جي انتظار ۾ هو. تنھن کي جڏھن سھڻيءَ جا سڏ ڪن تي پيا ۽ ڏٺائين ته سھڻي ٻڏڻ تي آهي ته ملاحن کي مدد لاءِ ڏاڍيون ميڙون مٺون ڪيائين. پر طوفان سبب ملاحن جواب ڏنس آخر ميهار ٻيو ڪو چارو نه ڏسي پاڻ درياھ ۾ گھڙي پيو ۽ تري وڃي سھڻيءَ کي رسيو. وچ سير ۾ ٻنھي جي ٻانھن جي سگھ ختم ٿي وئي ته ٻئي گڏجي ٻڏي درياھ ۾ هڪ ٿي ويا.

بيت: 1

گهڙيا سي چڙهيا، ائين اٿيئي،
مئي مٽي مهراڻ ۾، پڻ ٿيو ڏيئي،
ته ميهار مليئي، سنيوڙو سيڻاه سين!

مئي مٽي: پريل، تارون تار سيڻاه: ترڻ لاءِ ٻڪريءَ جي گل
مهراڻ: سنڌو درياھ جي ٺهيل مشڪ، سهارو
سنيوڙو: تيار هڪيو تڪيو سين: سان

بيت جي سمجهاڻي

هي بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي جي ”سر سهڻيءَ“ مان ورتو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه صاحب سهڻيءَ کي نصيحت ڪئي آهي ته درياھ ۾ گهڙڻ سان ئي منزل تي رسي سگهندين، اُن ڪري تارون تار وهندڙ درياھ ۾ ٽپي پڻ. اُتي تنهنجو ميهار توکي پار اُڪارڻ لاءِ سھاري سان تيار ملندڙي. هن بيت ذريعي شاهه سائين اسان سڀني کي پيغام ڏنو آهي ته جيستائين اسين ڪنهن ڪم جو سعيو نه ڪنداسين، تيستائين ان ۾ اڳتي پار ڪيئن پونداسين! هڪ ڀيرو همت ڪري ڪم شروع ڪبو ته پوءِ ”همت مردان، مدد خدا“ وانگر الله سائين به ضرور مدد ڪندو.

بيت: 2

جان جان هئي جيئري، ورچي نه ويئي،
وڃي پونءِ پيئي، ساريندي ڪي سڄڻين!

جان جان:	جيستائين	پيئي:	پيئي، گهڙي ويئي
جيئري:	زنده	ساريندي:	ياد ڪندي
ورچي:	ٽڪجي بيزار ٿي، ڪڪ ٿي	سڄڻين:	سڄڻ ڪي، دوست ڪي
پونءِ:	زمين، ڌرتي		

بيت جي سمجهاڻي

هي بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي ”سر سهڻيءَ“ مان ورتو ويو آهي. هن بيت ۾ شاهه صاحب سهڻيءَ جي حوصلي ۽ سڪ جي ساراهه ڪندي ٻڌائي ٿو ته هوءِ جيستائين زنده هئي، ڪڪ يا بيزار ٿي ويهي ڪا نه رهي ۽ ميهار ڪي ياد ڪندي رهي ۽ ان ڪي ياد ڪندي نيٺ وڃي زمين جو ترو ورتائين. هن بيت مان اسان ڪي شاهه صاحب اهو سبق ڏٺو آهي ته جيستائين ساهه آهي، ماڻهو پنهنجي مقصد حاصل ڪرڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهي ۽ ڪڏهن به ڪڪ ٿي ويهي نه رهي.

● ● ●

مشق

هنن بيتن ۾ سهڻي مينهار جي قصي جي حوالي سان شاهه صاحب اسان کي همت، حوصلو، قربانيءَ ۽ بي ڀڄائيءَ سان مقصد حاصل ڪرڻ لاءِ ڪيترائي سهڻا سبق سيکاريا آهن ۽ زندگيءَ ۾ ڪامياب ٿيڻ جا ڏس ڏنا آهن.

- سوال 1:** شاهه صاحب مقصد ۾ ڪاميابيءَ لاءِ ڪهڙو ڏس ڏنو آهي؟
2. سهڻي مينهار جي قصي مان اسان کي ڪهڙي سکيا ملي ٿي؟
- ڏنل بيتن مان قافين وارا ڪجهه لفظ ٺڪجن ٿا. بيت پڙهي قافين وارا لفظ لکو.

(1) گهڙيا	(2)
(3) وبني	(4)
(5) ڏيئي	(6)

نوٽ: سنڌو درياھ تي مختصر نوٽ لکو:

سسئي پنهنونءَ جو قصو

سسئي اصل ۾ هڪ ٻانيٺ جي ڌيءَ هئي، جنهن کي مائٽن ڄمندي ئي ڪاٺ جي صندوق ۾ بند ڪري درياھ ۾ لوڙهي ڇڏيو هو. جيڪا پنيور جي ڀرسان، ڪناري تي شهر جي هڪ بي اولاد ’محمد ڪٽيءَ‘ کي هٿ آئي. جيئن ته هوءَ چوڏهينءَ جي چنڊ جهڙي سهڻي هئي، ان ڪري مٿس نالو رکيائون ”سسئي“: جنهن جي معنيٰ آهي چنڊ.

سسئيءَ جي سونهن جي واکاڻ ڪيچ جي حاڪم آري ڄام جي پٽ پنهنونءَ تائين وڃي پهتي. پنهنون هڪدم واپاري ويس ڪري هڪ وڏو واپاري قافلو ساڻ ڪري اچي پنيور پهتو. جتي هن سسئيءَ کي ڏٺو ۽ سندس سهڻي صورت ايتري وڻي ويس، جو هن سندس مائٽن کان وڃي سڱ گهريو. سسئيءَ جي مائٽن سسئيءَ جو سڱ پنهنونءَ سان طءُ ڪيو ۽ شادي ڪيائون. پنهنونءَ جا ڀائر ۽ ساٿي جيڪي ساڻس قافلي سان گڏجي آيا هئا، تن ڪيچ موٽي وڃي آري ڄام کي پنهنونءَ جي سسئيءَ سان شاديءَ بابت ٻڌايو. آري ڄام پنهنجي پٽن کي چيو ته ڪو حيلو وسيلو ڪري پنهنونءَ کي واپس وٺي اچو.

جڏهن پنهنونءَ جا ڀائر پهتا ته سسئي ۽ پنهنونءَ سندن ڏاڍو آڌر ڀاءُ ڪيو. کين ان ڳالهه جي خبر ئي ڪانه هئي ته پنهنونءَ جي ڀائرن جي من ۾ ڇا هو. هڪ رات

گهڻيءَ دير تائين پنهنون ٻاهر اوطاق ۾ ڪچهريءَ ۾ مشغول رهيو. سسئيءَ ويچاريءَ کي پنهنوءَ جي اوسيئڙي ۾ جاڳندي جاڳندي ننڊ اچي ويئي. هوڏانهن وري پائر پنهنوءَ کي نشو ڏيئي، آڏي رات کانپوءِ بي خبريءَ جي حالت ۾ اُن تي چاڙهي ڪيچ روانا ٿي ويا.

رات جي پوئين پهر ۾ سسئيءَ جي اک کلي ته پنهنوءَ کي پلنگ تي نه ڏسي. حيران ۽ پريشان ٿي وئي. ڏٺائين ته اوطاقون ۽ اوتارا سڀ ويران پيا آهن. معلوم ٿيس ته ڏير هن کي دوکو ڏيئي. پنهنوءَ کي زوريءَ پاڻ سان گڏ وٺي ويا آهن. پوءِ ته وٺي گهوڙا گهوڙا ڪيائين. ماڻهن متن جهليس پر هوءَ اڪيلي اڻن جا پيرا کڻندي پنهنوءَ پٺيان ڪاهيندي وئي. اهڙي طرح منزلون ڪندي ڪيچ ڏانهن رواني ٿي. رستي ۾ هڪ ڌنار کان پنهنوءَ جو ڏس پتو پڇيائين. سسئيءَ جي سهڻي صورت ڏسي اُن ڌنار جي دل مٿس هرڪجي پئي ۽ سسئيءَ تي بري نظر وجهڻ لڳو. سسئي پاڻ کي جوکي ۾ سمجهي وٺي زار زار رُني. سسئيءَ جي انهيءَ رُنيءَ زمين کي ڌاري وڌو. چون ٿا ته زمين ڦاٽي به اڌ ٿي پئي ۽ سسئي اُن ۾ پورجي ويئي. پر سسئيءَ جي چنيءَ جو پاند ٻاهر رهجي ويو. ڌنار هيءَ قدرتي ماجرا ڏسي ڏاڍو پڇتايو ۽ رڻندي رڻندي سسئيءَ جو پلڪ پڪڙي ويهي رهيو.

هوڏانهن جڏهن پنهنون هوش ۾ آيو ته پائرن کان پڇي واپسيءَ جو رستو ورتائين. رستي ۾ ڌنار کي ويٺل ڏٺائين ته اُن کان اتي ويهڻ ۽ تازي قبر بابت ڄاڻ ورتائين. ايتري ۾ نظر وڃي سسئيءَ جي چنيءَ جي پاند تي پيس. پوءِ روئندي ڏٺيءَ در سوال ڪيائين. مالڪ کي ٻاجهه پئي. زمين ڦاٽي ۽ پنهنون به وڃي سسئيءَ سان مليو.

بيت: 1

ڪيچان آيو قافلو، طرح موچاريءَ توڙ،
سينگاريائون سيد چئي، گرها منجهان ڪوڙ،
لڪ لهي ٿي لوڙ، جيچان تن جتن جي.

ڪيچان:	ڪيچ علائقي کان، ڪيچ،	سينگاريائون:	خوبصورت بنايائون
	بلوچستان جي شهر جونالو	گرهو:	اٺ
قافلو:	اٺن جون قطارون، جن تي	ڪوڙ:	لاڙ، پيار، هيچ
	ماڻهو سوار هجن	لوڙ:	انداز نمونو طريقو
طرح:	نمونو طرز	جيچان:	جيچل ماءُ
موچاري:	پلي، چڱي، سني	جت:	ذات (اٺن وارا)
توڙ:	توڙو (اٺ جو ڦر)، ننڍو اُٺ		

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي رسالي ۾ سسئي پنهنونءَ جي داستان بابت چيل ’سرديسيءَ‘ مان چونڊيو ويو آهي. شاهه صاحب سسئيءَ جي زباني چوي ٿو ته: ڪيچ مڪران کان پنهنونءَ جو قافلو ڀنڀور ۾ پهتو آهي، جنهن ۾ نهايت اعليٰ نسل جي سهڻن اٺن جون قطارون آهن. قافلي جي جتن پنهنجي اٺن کي تمام گهڻي لاڙ ڪوڙ سان سينگاريو ۽ سناريو آهي. قافلي ۾ شامل ڪيچ جي شهزادي پنهنونءَ ۽ سندس ست جي ماڻهن جي لوڙ ۽ هلت چلت به شان واري آهي. مطلب ته سسئي، پنهنون ۽ ان سان واڳيل هر شيءِ کي سڀ کان بهتر سمجهي ٿي.

بيت: 2

ستينءَ سنجھي ئي، منهن ويڙهي مٿن جيئن،
اوجاڳو اکين کي، جاتوءَ نه ڏيئي،
هٿان تو پيئي، ٿي ڪچو ڪيچين کي ڪرين!

ڏيکي هٿان: پاڻ کان پنهنجي هٿان
ويڙهي:
سنجھي ئي: رات کان اڳ، سنجها ڪچو: ڪوڙو ڏوهاري، قصور وار
جي وقت، جلدي ڪيچي: ڪيچ وارا
اوجاڳو: جاڳڻ جو عمل جاتوءَ: توجاتو، تو سمجهيو

بيت جي سمجھائي

هيءُ بيت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي ۾ سسئي پنهنوءَ واري داستان مان چيل ”سر ڪوهياريءَ“ مان چونڊيو ويو آهي. شاھ سائين فرمائي ٿو ته سسئي رات جي پهرئين پهر ۾ ئي منهن ويڙهي مٿن وانگر سمهي رهي. هن پنهنجي محبوب لاءِ اکين کي اوجاڳو ڪرڻ سيکاريوئي نه هو. اُن نياڳيءَ نند جي ڪري ئي سسئيءَ جا ڏير هن وٽان پنهنوءَ کي رات جو چوريءَ ڪڍي هليا ويا. ڏوهه سسئيءَ جو هو، جو محبوب مڙس جو اوسيئڙو ۽ انتظار نه ڪيائين، پر هوءَ وري ڏوهه پنهنوءَ جي مائتن کي ٿي ڏئي.

مطلب ته بي وقت نند اهڙي بري عادت آهي، جو انسان کان منزل ۽ مقصد واري گهڙي وڃائي ٿي ڇڏي.

بيت: 3

تتيءَ ٿڌيءَ ڪاهِ، ڪانهي ويل ويهڻ جي،
مٿان ٿئي اونداهه، پير نه لهين پرينءَ جو.

تتيءَ:	گرميءَ ۾	اونداهه:	انڌيرو رات
ٿڌيءَ:	سردِي، ٿڌ ۾	پير:	نشان، پيرا، قدم
ڪاهِ:	هل، ڪاهيندو وڃ	لهين:	ڳولين، لپين
ويل:	وقت	پرين:	محبوب، دوست

بيت جي سمجهاڻي

هيءُ بيت شاه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي رسالي ۾ سسئي پنهنونءَ جي داستان بابت چيل ”سرحسينيءَ“ مان چونڊيو ويو آهي. شاه سائينءَ فرمايو آهي ته انسان کي گهرجي ته موسم ڪهڙي به هجي، ٿڌي هجي يا ڪوسي، پوءِ به محنت ڪندو رهي ۽ هر حال ۾ پنهنجي مقصد تان هٽ نه ڪڍي. هن بيت ۾ شاه سائين نصيحت ڪندي چوي ٿو ته سسئي تنهنجي لاءِ ڪو وقت ئي ڪونهي. گرميءَ توڙي سردِيءَ ۾ پنهنونءَ پٺيان ڪاهيندي وڃ، جيستائين ڏينهن آهي، تيسين تون پنهنونءَ جو پيرا لهي سگهين ٿي. پر جڏهن اونداهه ٿيندي ته پوءِ پنهنونءَ جي پيرن جا نشان ڏسڻ ۾ ڪونه ايندي. مطلب ته انسان کي هر وقت ڪم ڪرڻ ۽ جدوجهد ڪرڻ گهرجي. وقت گذرڻ کان پوءِ ڪوبه ڪم يا قدم لاڻا نٿو ٿئي.

مشق

سوال:

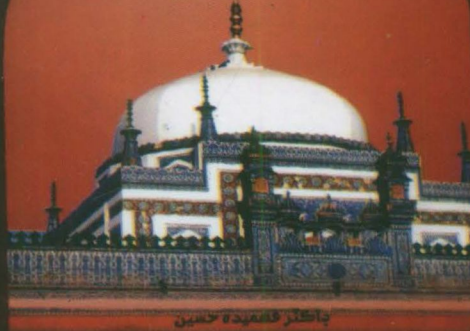
1. ڪيچ مڪران کان آيل پنهنجن جي قافلي ۾ ڪير ڪير شامل هو؟
 2. سسئيءَ کي شاھ صاحب ڪهڙي نصيحت ڪئي آهي؟
 3. سسئيءَ ڪهڙي غلطي ڪئي، جو پنهنجن کان جدا ٿيڻ واپس؟
- نوٽ:** ڏنل بيتن مان قافين وارا ڪجهه لفظ لکجن ٿا. توهان ڪجهه وڌيڪ قافين وارا لفظ ڳولي لکو؟

(3)	(2)	(1) توڙ
(6)	(5)	(4) ڏيئي
	(8)	(7) ڪاھ

نوٽ: سسئيءَ جي ڪردار تي مختصر نوٽ لکو؟

اسات جو شاه لطيف

(ڪتاب پنجون)

ڊاڪٽر قلمبده حسين

سنڌي ادبي تحريڪ اڪادمي سنڌ

ISBN 978-9-6962507-5-3

سند سلامت

www.sindhsalamat.com

سند سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سندس رفتار سان هلڻ جو سانباهو آهي، ڇو ته تاريخ هميشه انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمائي جي حفاظت ڪئي آهي. سند سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نه رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليق کي ڊجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي ته سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڊائونلوڊ ڪرڻ آسان هجي ۽ اينڊرائيڊ سميت آئي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي. ۽ اهو سڀ ”سند سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد ته سند سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نه صرف پرپور لاڀ حاصل ڪندا پر سند سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو پورو ساٿ ڏيندا.

books.sindhsalamat.com

سند سلامت ڪتاب گهر جي اينڊرائيڊ ايپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڊائونلوڊ ڪريو:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book>